

Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests

BOE núm. 280, 22/11/2003

TEXT CONSOLIDAT

Vigència 22/09/2022 -

Exposició de motius

«L'ordenació, la conservació i el desenvolupament sostenible de tots els tipus de boscos són fonamentals per al desenvolupament econòmic i social, la protecció del medi ambient i els sistemes sustentadors de la vida al planeta. Els boscos són part del desenvolupament sostenible.»

Aquesta declaració de l'Assemblea de Nacions Unides, en la seva sessió especial de juny de 1997, és una clara expressió del valor i el paper que les forests representen en la nostra societat. Acollint aquesta concepció, la Llei estableix un nou marc legislatiu regulador de les forests, per a la reorientació de la conservació, millora i aprofitament dels espais forestals a tot el territori espanyol d'acord amb la realitat social i econòmica actual, així com amb la nova configuració de l'Estat autonòmic creat per la nostra Constitució.

La Llei de forests de 1957 ha complert gairebé mig segle, i ho ha fet amb l'eficàcia que la seva pròpia longevitat demostra. Tanmateix, el mandat que conté la Constitució espanyola de 1978 de dotar-nos d'un marc legislatiu bàsic en matèria forestal no el pot fer adequadament la Llei de 1957. El marc polític i institucional, el context econòmic i social i el nou paradigma ambiental marcat especialment per les tendències internacionals, en un món intensament globalitzat, tenen molt poc a veure amb els que imperaven en els anys 50 del segle passat.

L'objecte d'aquesta Llei és constituir-se en un instrument eficaç per garantir la conservació de les forests espanyoles, així com promoure'n la restauració, la millora i l'aprofitament racional recolzant-se en la indispensable solidaritat col·lectiva. La Llei s'inspira en uns principis que estan emmarcats en el concepte primer i fonamental de la gestió forestal sostenible. A partir d'aquest es poden deduir els altres: la multifuncionalitat, la integració de la planificació forestal en l'ordenació del territori, la cohesió territorial i la subsidiarietat, el foment de les produccions forestals i del desenvolupament rural, la conservació de la biodiversitat forestal, la integració de la política forestal en els objectius ambientals internacionals, la cooperació entre les administracions i la participació obligada de tots els agents socials

i econòmics interessats en la presa de decisions sobre el medi forestal.

El concepte de forest recull el compliment de les diverses funcions del territori forestal i dóna entrada a les comunitats autònomes al marge de regulació sobre terrenys agrícoles abandonats, sòls urbans i urbanitzables i la determinació de la dimensió de la unitat mínima que és considerada forest a efectes de la Llei.

La Llei designa les administracions autonòmiques com les responsables i competents en matèria forestal, d'acord amb la Constitució i els estatuts d'autonomia. Alhora, clarifica les funcions de l'Administració General de l'Estat, fonamentades en la seva competència de legislació bàsica en matèria forestal, aprofitaments de boscos i medi ambient, a més d'altres títols. En tot cas, opta amb claredat per la col·laboració i cooperació entre les administracions per a benefici d'un medi forestal que coneix fronteres administratives. Per aquests mateixos motius, es revitalitza el paper de les administracions locals en la política forestal, i se'ls concedeix una participació més gran en l'adopció de decisions que incideixen directament sobre les seves pròpies forests, amb la qual cosa es reconeix el seu paper com a principals propietaris forestals públics a Espanya i la seva contribució a la conservació d'uns recursos naturals que beneficien tota la societat.

En la mateixa línia, la Llei estableix com a principi general que els propietaris de les forests siguin els responsables de la seva gestió tècnica i material, sense perjudici de les competències administratives de les comunitats autònomes en tots els casos i del que aquestes disposin en particular per a les forests catalogades d'utilitat pública.

Són els propietaris de les forests els que primer i més directament es responsabilitzen de la seva gestió sostenible. Per garantir aquesta gestió, la Llei pretén l'impuls decidit de l'ordenació forestal, a través d'instruments per a la gestió com els projectes d'ordenació forestal, plans dasocràtics, plans tècnics o figures equivalents, i aquest és un dels elements clau de la nova legislació.

Per la seva titularitat les forests són públiques o privades, però totes són béns que compleixen una clara funció social i per tant estan subjectes al mandat constitucional segons el qual les lleis delimiten el dret i alhora la funció social de la propietat. En el cas de les forests catalogades d'utilitat pública, la Llei opta per la seva declaració com a domini públic, i es constitueix el domini públic forestal amb aquestes forests junt amb les restants forests afectades a un ús o un servei públic. D'aquesta manera, es dóna el màxim grau d'integritat i permanència al territori públic forestal de més qualitat. Alhora, obre la possibilitat de la utilització del domini públic forestal pels ciutadans per als usos respectuosos amb el medi natural.

La institució del Catàleg de forests d'utilitat pública, de gran tradició històrica en la regulació jurídica de les forests públiques a Espanya i instrument fonamental en la seva protecció, roman i es reforça en la Llei. En primera instància, en homologar el seu règim, que ja era de quasidomini públic, amb el dels béns

plenament demaniales. En segon lloc, en ampliar els motius de catalogació; en concret, s'han afegit els motius que contribueixen més a la conservació de la diversitat biològica i, en particular, els que constitueixen o formen part d'espais naturals protegits o espais de la xarxa europea Natura 2000. També es reforça en termes equivalents la figura de les forests protectores i el seu registre, la declaració de les quals s'estimula amb incentius econòmics.

La Llei concedeix una rellevància especial a un aspecte fonamental per a la definició de la política forestal, com és el de la informació. Es tracta d'establir els mecanismes per disposar d'una informació forestal actualitzada i de qualitat per a tot el territori espanyol sobre la base de criteris i metodologies comunes. Aquesta informació es coordina i plasma en l'Estadística forestal espanyola, entre els objectius de la qual destaca el de facilitar l'accés del ciutadà a la informació vinculada al món forestal.

La Llei constata la necessitat de la planificació forestal a escala general, i consagra l'existència de l'Estratègia forestal espanyola i el Pla forestal espanyol. En aquest àmbit, la novetat més important de la Llei la constitueixen els plans d'ordenació dels recursos forestals (PORF). Es configuren com a instruments de planificació forestal d'àmbit comarcal integrats en el marc de l'ordenació del territori, amb la qual cosa la planificació i gestió forestals es connecten amb el decisiu àmbit de l'ordenació territorial.

Pel que fa als aprofitaments forestals, la Llei incideix en la importància del fet que les forests tinguin l'instrument de gestió corresponent, de tal manera que per a forests ordenades o, si s'escau, incloses en l'àmbit d'aplicació d'un PORF, l'Administració es limita a comprovar que l'aprofitament proposat és conforme amb les previsions de l'instrument esmentat.

També es reforça la conservació de les forests mitjançant l'establiment de condicions restrictives per al canvi de l'ús forestal de qualsevol forest, independentment de la seva titularitat o règim jurídic.

En matèria d'incendis forestals, la Llei es fa ressò de la importància del paper de la societat civil en la seva prevenció. D'acord amb això, estableix l'obligació de tota persona d'avisar de l'existència d'un incendi i, si s'escau, de col·laborar a combatre'l. Així mateix, promou campanyes de conscienciació i sensibilització ciutadana. També es posa un èmfasi especial en la necessitat de coordinació de les diferents administracions en la prevenció i el combat dels incendis. La Llei proposa la designació de les anomenades zones d'alt risc d'incendi, que han d'estar proveïdes del pla de defensa corresponent. Així mateix, estableix l'obligació de restauració dels terrenys incendiats, i queda prohibit el canvi d'ús forestal per raó de l'incendi.

Un altre aspecte rellevant d'aquesta Llei és la previsió de mesures de foment de la gestió sostenible de les forests, mitjançant subvencions i altres incentius per les externalitats ambientals, a més de considerar incloses entre les finalitats d'interès general les orientades a la gestió forestal sostenible, a efectes de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i

dels incentius fiscals al mecenatge.

Amb aquestes mesures es vol contribuir al reconeixement dels beneficis generals que els propietaris aporten a la societat amb les seves forests.

Per incidir una vegada més en l'impuls a l'ordenació de totes les forests, els incentius només són aplicables a les forests que tinguin un instrument de gestió, i a més tenen prioritat les forests declarades protectores o les forests catalogades.

Finalment, es regula un règim d'infraccions i sancions en les matèries objecte d'aquesta Llei, s'estableixen els criteris per a la qualificació de les infraccions segons la seva gravetat i es fixen les sancions corresponents.

Aquesta Llei es dicta en virtut de l'article 149.1.8a, 14a, 15a, 18a i 23a de la Constitució, que reserva a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació civil, hisenda general, foment i coordinació de la investigació, bases del règim jurídic de les administracions públiques i legislació bàsica sobre protecció del medi ambient i forests i aprofitaments forestals, respectivament.

Títol I

Disposicions generals

Capítol I

Objecte i conceptes generals

Article 1

Objecte

Aquesta Llei té per objecte garantir la conservació i protecció de les forests espanyoles, promoure'n la restauració, millora, sostenibilitat i aprofitament racional, amb suport en la solidaritat col·lectiva i la cohesió territorial.

Article 2

Àmbit d'aplicació

1. Aquesta Llei és aplicable a totes les forests espanyoles d'acord amb el concepte que conté l'article 5. En el cas de les forests veïnals de mancomú, aquesta Llei els és aplicable sense perjudici del que estableix la legislació especial.

2. Als terrenys de condició mixta agrosilvopastoral, i en particular als terrenys adevesats, els és aplicable aquesta Llei pel que fa a les seves característiques i aprofitaments forestals, sense perjudici de l'aplicació de la normativa que els correspongui per les seves característiques agropecuàries.

3. Les forests o fraccions de forest que estiguin incloses en espais naturals protegits es regeixen per la seva legislació específica, així com per les disposicions d'aquesta Llei en allò que no la contradigui.

4. Les vies pecuàries que travessin forests o hi afrontin es regeixen per la seva legislació específica, així com per les disposicions d'aquesta Llei, en el que no sigui contrari a aquella.

Article 3

Principis

Són principis que inspiren aquesta Llei:

- a) La gestió sostenible de les forests.
- b) El compliment equilibrat de la multifuncionalitat de les forests en els seus valors ambientals, econòmics i socials.
- c) La planificació forestal en el marc de l'ordenació del territori.
- d) El foment de les produccions forestals i els seus sectors econòmics associats.
- e) La creació d'ocupació i el desenvolupament del medi rural.
- f) La conservació, millora i restauració de la biodiversitat dels ecosistemes i espècies forestals.
- g) La integració en la política forestal espanyola dels objectius de l'acció internacional sobre protecció del medi ambient, especialment en matèria de desertificació, canvi climàtic i biodiversitat.
- h) La col·laboració i cooperació de les diferents administracions públiques en l'elaboració i l'execució de les seves polítiques forestals.
- i) La participació en la política forestal dels sectors socials i econòmics implicats.
- j) Principi o enfocament de precaució, en virtut de la qual quan hi hagi una amenaça de reducció o pèrdua substancial de la diversitat biològica no s'ha d'al·legar la falta de proves científiques inequívokes com a raó per ajornar les mesures encaminades a evitar o reduir al mínim aquesta amenaça.
- k) Adaptació de les forests al canvi climàtic, fomentant una gestió encaminada a la resiliència i resistència de les forests a aquest canvi.
- l) La consideració de les forests com a infraestructures verdes per millorar el capital natural i la seva

consideració en la mitigació del canvi climàtic.

Article 4

Multifuncionalitat de les forests

Les forests, independentment de la seva titularitat, exerceixen una funció social rellevant, tant com a font de recursos naturals i mantenició d'activitats econòmiques com per ser proveïdores de múltiples serveis ambientals, entre ells, de protecció del sòl i del cicle hidrològic; de fixació del carboni atmosfèric; de dipòsit de la diversitat biològica, i com a elements fonamentals de la connectivitat ecològica i del paisatge.

El reconeixement d'aquests recursos i externalitats, dels quals tota la societat es beneficia, obliga les administracions públiques a vetllar en tots els casos per la seva conservació, protecció, restauració, millora i aprofitament ordenat.

Article 5

Concepte de forest

1. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per forest qualsevol terreny en el qual vegeten espècies forestals arbòries, arbustives, de bardissa o herbàcies, sigui espontàniament o procedeixin de sembra o plantació, que compleixin o puguin complir funcions ambientals, protectores, productores, culturals, paisatgístiques o recreatives.

També tenen la consideració de forest:

- a) Els terrenys erms, rocams i arenys.
- b) Les construccions i infraestructures destinades al servei de la forest en què s'ubiquen.
- c) Els terrenys agrícoles abandonats que compleixin les condicions i els terminis que determini la comunitat autònoma, i sempre que hagin adquirit signes inequívocs del seu estat forestal.
- d) Qualsevol terreny que, sense complir les característiques descrites abans, s'adscriu a la finalitat de ser repoblat o transformat a l'ús forestal, de conformitat amb la normativa aplicable.
- e) Els enclavaments forestals en terrenys agrícoles amb la superfície mínima determinada per la Comunitat Autònoma.

2. Sense perjudici del que disposen els altres apartats d'aquest article, no tenen la consideració de forest:

a) Els terrenys dedicats al cultiu agrícola.

b) Els terrenys urbans.

c) Els terrenys que exclogui la comunitat autònoma en la seva normativa forestal i urbanística.

3. Les comunitats autònomes, d'acord amb les característiques del territori, poden determinar la dimensió de la unitat administrativa mínima que es considera forest als efectes de l'aplicació d'aquesta Llei.

4. Les plantacions d'espècies forestals de torn curt en règim intensiu sobre terrenys agrícoles estan sotmeses al que disposa aquesta Llei durant la vigència dels torns d'aprofitament establerts prèviament, llevat que la comunitat autònoma decideixi expressament un període més curt i el seu titular decideixi, una vegada finalitzat el període esmentat, sobre l'aprofitament del terreny en qüestió.

Article 6

Definicions

Als efectes d'aquesta Llei, es defineixen els termes següents:

a) Forestal: tot allò relatiu a les forests.

b) Espècie forestal: espècie arbòria, arbustiva, de bardissa o herbàcia que no és característica de manera exclusiva del conreu agrícola.

c) Gestió: el conjunt d'activitats d'índole tècnica i material relatives a la conservació, la millora i l'aprofitament de la forest.

d) Selvicultura: conjunt de tècniques que tracten de la conservació, la millora, l'aprofitament i la regeneració o, si s'escau, la restauració, de les masses forestals.

e) Gestió forestal sostenible: l'organització, l'administració i l'ús de les forests d'una forma i intensitat que permeti mantenir la seva biodiversitat, productivitat, vitalitat, potencialitat i capacitat de regeneració, per atendre, ara i en el futur, les funcions ecològiques, econòmiques i socials rellevants en l'àmbit local, nacional i global, i sense produir danys a altres ecosistemes.

f) Repoblació forestal: establiment d'espècies forestals en un terreny mitjançant sembra o plantació. Pot ser forestació o reforestació.

g) Forestació: repoblació, mitjançant sembra o plantació, d'un terreny que era agrícola o estava dedicat a altres usos no forestals.

h) Reforestació: reintroducció d'espècies forestals, mitjançant sembra o plantació, en terrenys que van ser poblats forestalment fins a èpoques recents, però que van quedar rasos a causa de tales, incendis, vendavals, plagues, malalties o altres motius.

i) Aprofitaments forestals: els de fusta i llenyosos, inclosa la biomassa forestal, els de suro, els de resina, pastures, caça, fruits, fongs, plantes aromàtiques i medicinals, productes apícoles i els altres productes i serveis amb valor de mercat característics de les forests.

j) Pla d'aprofitament: document que descriu l'objecte de l'aprofitament i especifica l'organització i els mitjans que s'han de fer servir, inclosos l'extracció i, si s'escau, les mesures per garantir la sostenibilitat d'acord amb les pràctiques de bona gestió que recullen la normativa de la comunitat autònoma o les directrius del PORF.

k) Incendi forestal: el foc que s'estén sense control sobre combustibles forestals situats a la forest.

l) Canvi de l'ús forestal: qualsevol actuació material o acte administratiu que faci perdre a la forest aquest caràcter.

m) Instruments de gestió forestal: sota aquesta denominació s'inclouen els projectes d'ordenació forestal, plans dasocràtics, plans tècnics o altres figures equivalents.

n) Projecte d'ordenació de forests: document tècnic que sintetitza l'organització en el temps i l'espai de la utilització sostenible dels recursos forestals, de fusta i no de fusta, en una forest o grup de forests, per a la qual cosa ha d'incloure una descripció detallada del terreny forestal en els seus aspectes ecològics, legals, socials i econòmics i, en particular, un inventari forestal amb un nivell de detall que permeti la presa de decisions quant a la silvicultura que s'ha d'aplicar a cadascuna de les unitats de la forest i a l'estimació de les seves rendes.

ñ) Pla dasocràtic o pla tècnic: projecte d'ordenació de forests que, per la seva singularitat –petita extensió; funcions preferents diferents a les de producció de fusta o suro; masses immadures (sense arbrat en edat de tala), etc.– requereixen una regulació més senzilla de la gestió dels seus recursos. En consonància, l'inventari forestal pot ser més simplificat, si bé cal que incorpori informació sobre espessor en el cas de forests arbrades.

o) Forest ordenada: la que disposa d'un instrument de gestió forestal vigent.

p) Certificació forestal: procediment voluntari pel qual una tercera part independent proporciona una

garantia escrita tant del fet que la gestió forestal és conforme amb criteris de sostenibilitat, com del fet que es fa un seguiment fiable des de l'origen dels productes forestals.

q) Agent forestal: funcionari que té la condició d'agent de l'autoritat pertanyent a les administracions públiques que, d'acord amb la seva pròpia normativa i independentment de la denominació corporativa específica, té encomanades, entre d'altres funcions, les de vigilància, policia i custòdia dels béns jurídics de naturalesa forestal i la de policia judicial en sentit genèric, tal com estableix l'apartat 6 de l'article 283 de la Llei d'enjudiciament criminal, i que actua de manera auxiliar dels jutges, dels tribunals i del Ministeri Fiscal, i de manera coordinada amb les forces i cossos de seguretat, amb respecte a les facultats de la seva legislació orgànica reguladora.

Capítol II

Competències de les administracions públiques

Article 7

Administració General de l'Estat

1. Corresponen a l'Administració General de l'Estat en les matèries relacionades amb aquesta Llei les competències següents de manera exclusiva:

a) [Derogada]

b) La representació internacional d'Espanya en matèria forestal.

2. Així mateix, corresponen a l'Administració General de l'Estat, en col·laboració amb les comunitats autònomes i sense perjudici de les seves competències en aquests àmbits, les funcions que s'esmenten a continuació:

a) La definició dels objectius generals de la política forestal espanyola a través de documents com:

1r. Estratègia forestal espanyola.

2n. Pla forestal espanyol.

3r. Programa d'acció nacional contra la desertificació.

4t. Pla nacional d'actuacions prioritàries de restauració hidrologicoforestal.

5è. Pla nacional de control de la legalitat de la fusta comercialitzada.

b) La recopilació, l'elaboració i la sistematització de la informació forestal per mantenir i actualitzar la informació forestal espanyola.

c) L'establiment de les directrius comunes sobre formació en matèria d'extinció i prevenció d'incendis, en la normalització dels mitjans materials, i dels equipaments de personal d'extinció d'incendis forestals en

tot el territori espanyol, així com el desplegament de mitjans estatals de suport a les comunitats autònomes, per a la cobertura de les forests contra incendis.

d) L'exercici de les funcions necessàries per adoptar les mesures fitosanitàries urgents, així com vetllar per l'adequada execució, coordinació i seguiment d'aquestes, en situacions excepcionals en les quals hi hagi un greu perill d'extensió de plagues forestals, de conformitat amb l'article 16 de la Llei 43/2002, de 20 de novembre, de sanitat vegetal.

e) La promoció de plans de formació i ocupació del sector forestal.

f) L'establiment de normes bàsiques sobre conservació i ús sostenible dels recursos genètics forestals i sobre procedència, producció, utilització i comercialització dels materials forestals de reproducció i, en particular, la determinació de les seves regions de procedència i el manteniment del Registre i del Catàleg nacional de materials de base.

g) L'elaboració i l'aprovació de les directrius bàsiques comunes de gestió forestal sostenible.

h) [Derogada]

i) El foment de la investigació científica i la innovació tecnològica en l'àmbit forestal.

3. Correspon, així mateix, a l'Administració General de l'Estat, l'exercici de les altres competències que li confereix la legislació i, en particular:

a) La coordinació de l'administració del Catàleg de forests d'utilitat pública, així com la del Registre de forests protectores i altres registres que preveu aquesta Llei.

b) La col·laboració en el disseny de les xarxes, la recopilació i comunicació als òrgans comunitaris de les dades obtingudes per les comunitats autònomes en el seu àmbit territorial i de les obtingudes per l'Administració General de l'Estat en l'àmbit supraautonòmic o en el de les seves competències, procedents de les parcel·les de les xarxes europees per al seguiment de l'estat de les forests, i altres sistemes de seguiment general.

Article 8

Comunitats autònomes

1. Les comunitats autònomes exerceixen les competències que en matèria forestal i d'aprofitaments forestals, i les que en virtut d'altres títols competencials que incideixen en aquesta Llei tenen atribuïdes els seus estatuts d'autonomia.

2. La Comunitat Foral de Navarra exerceix les competències en matèria de forests i aprofitaments forestals en els termes que preveu la Llei orgànica 13/1982, de 10 d'agost, de reintegració i amillorament del règim foral de Navarra.

Article 9

Administració local

Les entitats locals, en el marc de la legislació bàsica de l'Estat i de la legislació de les comunitats autònomes, exerceixen les competències següents:

- a) La gestió de les forests de la seva titularitat no incloses al Catàleg de forests d'utilitat pública.
- b) La gestió de les forests catalogades de la seva titularitat, quan així es disposi i tal com estableixi la legislació forestal de la comunitat autònoma.
- c) La disposició del rendiment econòmic dels aprofitaments forestals de totes les forests de la seva titularitat, sense perjudici del que disposa l'article 38 en relació amb el fons de millores de forests catalogades o, si s'escau, del que disposa la normativa autonòmica.
- d) L'emissió d'informe preceptiu en el procediment d'elaboració dels instruments de gestió relatius a les forests de la seva titularitat inclosos al Catàleg de forests d'utilitat pública.
- e) L'emissió d'altres informes preceptius que preveu aquesta Llei, relatius a les forests de la seva titularitat.
- f) Les altres que, en la matèria objecte d'aquesta Llei, els atribueixi, de manera expressa, la legislació forestal de la comunitat autònoma o altres lleis que siguin aplicables.
- g) La col·laboració amb els serveis de vigilància i extinció dels incendis forestals. A aquests efectes, han de mantenir actualitzat un pla de delimitació dels diversos nuclis i urbanitzacions que hi ha al seu terme municipal, i han de recollir entre les seves característiques principals la proximitat al medi forestal, les vies d'accés i la localització d'hidrants i de punts d'aigua.

Article 10

Òrgans de coordinació i participació de la política forestal espanyola

1. Correspon a la Conferència Sectorial d'Agricultura i Desenvolupament Rural la coordinació entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes per a la preparació, l'estudi i el desenvolupament de les qüestions pròpies de la política forestal espanyola.

2. Es crea el Consell Forestal Nacional com a òrgan consultiu del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i

Medi Ambient en matèria de forests i política forestal, que ha d'informar, entre d'altres, les normes i els plans d'àmbit estatal relatius a l'àmbit forestal. Presidit pel ministre, la seva composició, organització i funcionament s'han de determinar reglamentàriament, i s'ha de garantir, en tot cas, la participació de les organitzacions representatives dels interessos afectats sense que puguin generar costos de personal ni augment de la despesa pública.

Títol II

Classificació i règim jurídic de les forests

Capítol I

Classificació de les forests

Article 11

Forests públiques i forests privades

1. Per raó de la seva titularitat les forests poden ser públiques o privades.
2. Són forests públiques les que pertanyen a l'Estat, a les comunitats autònomes, a les entitats locals i a altres entitats de dret públic.
3. Són forests privades les pertanyents a persones físiques o jurídiques de dret privat, ja sigui individualment o en règim de copropietat.
4. Les forests veïnals de mancomú són forests privades que tenen una naturalesa especial derivada de la seva propietat en comú sense assignació de quotes, la seva titularitat és dels veïns que en cada moment integren el grup comunitari de què es tracti, i estan subjectes a les limitacions d'indivisibilitat, inalienabilitat, imprescriptibilitat i inembargabilitat. Sense perjudici del que preveu la Llei 55/1980, d'11 de novembre, de forests veïnals de mancomú, se'ls ha d'aplicar el que es disposa per a les forests privades.

Article 12

Forests de domini públic i forests patrimonials

1. Són de domini públic o demaniales i integren el domini públic forestal:
 - a) Per raons de servei públic, les forests incloses al Catàleg de forests d'utilitat pública a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, així com les que s'hi incloguin d'acord amb l'article 16.
 - b) Les forests comunals, pertanyents a les entitats locals, mentre el seu aprofitament correspongui al comú dels veïns.
 - c) Les altres forests que, sense complir les característiques anteriors, han estat afectades a un ús o

servei públic.

2. Són forests patrimonials les de propietat pública que no siguin demaniales.

Article 12 bis

Forests protectores i forests amb altres figures d'especial protecció

[Suprimit]

Article 13

Forests catalogades d'utilitat pública

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les comunitats autònomes poden declarar d'utilitat pública i incloure al Catàleg de forests d'utilitat pública les forests públiques compreses en algun dels supòsits següents:

- a) Les que siguin essencials per a la protecció del sòl davant processos d'erosió.
- b) Les situades en capçaleres de conques hidrogràfiques i les altres que contribueixin decisivament a la regulació del règim hidrològic, incloses les que estiguin en els perímetres de protecció de les captacions superficials i subterrànies d'aigua, i evitin o redueixin allaus, riuades i inundacions, defensin poblacions, cultius i infraestructures, o millorin el proveïment d'aigua en quantitat o qualitat.
- c) Les que evitin o redueixin els despreniments de terres o roques i l'aterrament d'embassaments i les que protegeixin cultius i infraestructures contra el vent.
- d) Les que, sense complir plenament en el seu estat actual les característiques que descriuen els paràgrafs *a*, *b* o *c*, es destinin a la repoblació o millora forestal amb les finalitats de protecció que s'hi indiquin.
- e) Les que contribueixin a la conservació de la diversitat biològica a través del manteniment dels sistemes ecològics, la protecció de la flora i la fauna o la preservació de la diversitat genètica i, en particular, les que constitueixin o formin part d'espais naturals protegits, zones d'especial protecció per a les aus, zones d'especial conservació, llocs d'interès geològic o altres figures legals de protecció, així com les que constitueixin elements rellevants del paisatge.
- f) Les altres que estableixi la comunitat autònoma en la seva legislació.

Capítol II

Règim jurídic de les forests públiques

Article 14

Règim jurídic de les forests demaniales

Les forests del domini públic forestal són inalienables, imprescriptibles i inembargables i no estan subjectes a cap tribut que gravi la seva titularitat.

Article 15

Règim d'usos en el domini públic forestal

1. L'Administració gestora de les forests demaniales pot donar caràcter públic als usos respectuosos amb el medi natural, sempre que es facin sense ànim de lucre i d'acord amb la normativa vigent, en particular amb el que preveuen els instruments de planificació i gestió aplicables, i quan siguin compatibles amb els aprofitaments, les autoritzacions o les concessions legalment establerts.

2. L'Administració gestora de les forests demaniales ha de sotmetre a atorgament d'autoritzacions les activitats que, d'acord amb la normativa autonòmica, la requereixin per la seva intensitat, perillositat o rendibilitat. En les forests catalogades és preceptiu l'informe favorable de l'òrgan forestal de la comunitat autònoma.

3. Els aprofitaments forestals en el domini públic forestal es regeixen pel que estableixen els articles 36 i 37 d'aquesta Llei.

4. L'Administració gestora de les forests demaniales ha de sotmetre a atorgament de concessió totes les activitats que impliquin una utilització privativa del domini públic forestal. En les forests catalogades, aquesta concessió requereix l'informe favorable de compatibilitat amb la persistència dels valors naturals de la forest per part de l'òrgan forestal de la comunitat autònoma.

5. En els procediments de concessió i autorització d'activitats econòmiques promogudes per l'Administració gestora de la forest que s'hagin d'efectuar en forests demaniales, sense perjudici del que disposa la regulació de les forests comunals, s'han de respectar els principis de publicitat, objectivitat, imparcialitat i transparència. S'ha d'aplicar, a més, el principi de concurrència competitiva de conformitat amb els instruments o les directrius de planificació i gestió de la forest en els supòsits següents:

a) Quan es tracti d'una activitat de serveis que promogui l'Administració gestora de la forest.

b) Quan l'exercici de l'activitat exclouï l'exercici d'altres activitats per part de tercers.

Els criteris en què s'ha de basar la concessió i l'autorització per a la realització d'activitats de serveis estan directament vinculats al que disposen els instruments o les directrius de planificació i gestió de la forest.

La durada d'aquestes autoritzacions i concessions ha de ser com a màxim de 75 anys, d'acord amb les seves característiques, i no ha de donar lloc a la renovació automàtica ni a avantatges a favor del titular anterior o persones vinculades amb ell.

Article 16

Catàleg de forests d'utilitat pública

1. El Catàleg de forests d'utilitat pública és un registre públic de caràcter administratiu en què s'inscriuen totes les forests declarades d'utilitat pública.

2. La inclusió i l'exclusió de forests al Catàleg de forests d'utilitat pública i la seva gestió correspon a les comunitats autònomes en els seus territoris respectius. Les comunitats autònomes han de traslladar al Ministeri de Medi Ambient les inscripcions que practiquin, així com les resolucions administratives i sentències judicials fermes que comportin modificacions en el catàleg, incloses les que afecten permutes, prevalences i resolucions que, amb caràcter general, suposin la revisió i l'actualització de les forests catalogades.

3. La inclusió al Catàleg de forests d'utilitat pública de les forests públiques a les quals es refereix l'article 13 s'ha de fer d'ofici o a instància del titular, i s'ha d'adoptar per acord del màxim òrgan de govern de cada comunitat autònoma, a proposta del seu òrgan forestal respectiu, amb la instrucció prèvia del procediment corresponent en el qual s'ha d'oir l'Administració titular i, si s'escau, els titulars de drets sobre les forests esmentades.

4. L'exclusió d'una forest del Catàleg de forests d'utilitat pública només és procedent quan hagi perdut les característiques per les quals es va catalogar, i s'ha de regular pel procediment que es descriu a l'apartat anterior. L'exclusió parcial o permuta d'una part no significativa d'una forest catalogada es pot autoritzar mitjançant l'acord del màxim òrgan de govern de cada comunitat autònoma, a proposta del seu òrgan forestal, sempre que suposi una definició millor de la superfície de la forest o una millora per a la seva gestió i conservació.

5. Amb caràcter excepcional, mitjançant l'acord del màxim òrgan de govern de cada comunitat autònoma, amb l'informe previ del seu òrgan forestal i, si s'escau, de l'entitat titular, es pot autoritzar l'exclusió o la permuta d'una part d'una forest catalogada per causa d'interès públic prevalent.

Article 17

Desafectació de forests demaniales

1. La desafectació de les forests catalogades del domini públic forestal requereix, sense perjudici del que preveu l'article 18.4, la seva exclusió prèvia del Catàleg.

2. La desafectació de les restants forests demaniales la tramita l'Administració titular i requereix, en tot

cas, l'informe favorable de l'òrgan forestal de la comunitat autònoma.

3. La comunitat autònoma ha de regular el procediment de desafectació de les forests demaniales.

Article 18

Efectes jurídics de la inclusió de les forests al Catàleg de forests d'utilitat pública

1. La declaració d'utilitat pública d'una forest no perjudica cap qüestió de propietat, però constitueix una presumpció de possessió a favor de l'entitat a la qual el catàleg atorga la seva pertinença. La titularitat que el catàleg assigni a una forest només es pot impugnar en un judici declaratiu ordinari de propietat davant els tribunals civils, i no es permet l'exercici de les accions reals de l'article 250.1.7 de la Llei d'enjudiciament civil.

2. En els casos en què es promoguin judicis declaratius ordinaris de propietat de forests catalogades, és part demandada la comunitat autònoma, a més de, si s'escau, l'entitat titular de la forest. En totes les actuacions que s'efectuïn en els procediments judicials a què es refereix aquest article s'ha de citar quan sigui el moment la representació de l'Administració gestora; en cas contrari, es declaren nul·les.

3. L'Administració titular o gestora ha d'inscriure les forests catalogades, així com qualsevol dret sobre aquestes, al Registre de la Propietat, mitjançant una certificació acompanyada d'un pla topogràfic de la forest o l'aixecament per a la delimitació a escala apropiada, degudament georeferenciats, i en tot cas la certificació cadastral descriptiva i gràfica en què consti la referència cadastral de l'immoble o immobles que constitueixin la totalitat de la forest catalogada, d'acord amb el text refós de la Llei del cadastre immobiliari, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març. En cas de discrepància, s'aplica el que disposi la legislació hipotecària sobre la inscripció de la representació gràfica de les finques al Registre de la Propietat.

4. Quan una forest catalogada estigui afectada per un expedient del qual pugui derivar una altra declaració de domini públic diferent de la forestal, i sense perjudici del que, si s'escau, disposi la declaració d'impacte ambiental, les administracions competents han de buscar vies de cooperació per tal de determinar quina d'aquestes declaracions ha de prevaler.

En el supòsit de discrepància entre les administracions, segons l'Administració que hagi tramitat l'expedient, n'ha d'emetre resolució el Consell de Ministres o l'òrgan que la comunitat autònoma determini. En cas que totes dues siguin compatibles, l'Administració que hagi gestionat l'expedient ha de tramitar, en peça separada, un expedient de concurrència, per harmonitzar el doble caràcter de domini públic.

Quan es tracti de forests afectades per obres o actuacions d'interès general de l'Estat, n'ha d'emetre resolució el Consell de Ministres, havent escoltat la comunitat autònoma afectada.

Article 18 bis

Segregació de finques parcialment afectades al domini públic forestal

1. Quan una finca registral de titularitat pública sigui objecte d'afectació parcial al domini públic forestal, l'Administració titular pot segregar la part demanial de la patrimonial mitjançant una certificació administrativa, que és títol suficient per a la inscripció al Registre de la Propietat.
2. En els expedients administratius de segregació que regula l'apartat anterior, s'aplica el que disposen els articles 13 i 46.2 del text refós de la Llei del cadastre immobiliari, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març.

Article 19

Característiques jurídiques de les forests patrimonials

1. La usucapció o prescripció adquisitiva de les forests patrimonials només es dóna mitjançant la possessió en concepte de propietari, pública, pacífica i no interrompuda durant 30 anys.
2. S'entén interrompuda la possessió als efectes de la prescripció per la realització d'aprofitaments forestals, per la iniciació d'expedients sancionadors o per qualsevol acte possessori efectuat per l'Administració titular o gestora de la forest.

Capítol III

Recuperació possessòria i delimitació de les forests públiques

Article 20

Investigació i recuperació possessòria de les forests públiques

1. Els titulars de les forests públiques, per iniciativa pròpia o a instància de l'Administració gestora en les forests catalogades, tenen la facultat d'investigar la situació dels terrenys que es presumeixin pertanyents al seu patrimoni, segons el que estableix l'article 45 i següents de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques, i amb aquest objecte poden sol·licitar totes les dades i informes que es considerin necessaris.

L'Administració gestora ha de col·laborar en aquesta investigació, i ha de posar a disposició de l'Administració titular els mitjans tècnics i documentals de què disposi.

2. Els titulars de les forests demanials, juntament amb l'Administració gestora a les forests catalogades, poden exercir la potestat de recuperació possessòria de les posseïdes indegudament per tercers, que no està sotmesa a termini i respecte a la qual no s'admeten accions possessòries ni procediments especials.

Article 21

Delimitació de forests de titularitat pública

1. Els titulars de les forests públiques, juntament amb l'Administració gestora en les forests catalogades, gaudeixen de la potestat de delimitació administrativa de les seves forests. L'Administració forestal competent pot col·laborar, si s'escau, en la delimitació d'aquestes forests, i posar a disposició de l'Administració titular els mitjans tècnics i documentals de què disposi.

2. [Derogat]

3. La delimitació de les forests no catalogades s'ha d'ajustar al procediment que determinin les administracions públiques titulars respectives. La delimitació de les forests catalogades s'ha d'ajustar al procediment que determinin les comunitats autònomes i, quan afecti forests de titularitat estatal, és preceptiu l'informe de l'advocacia de l'Estat.

4. Les delimitacions s'han d'aprovar una vegada vistos els documents acreditatius o les situacions de possessió qualificada que acreditin la titularitat pública de la forest objecte de la delimitació, així com de la cartografia cadastral i la certificació cadastral descriptiva i gràfica de l'immoble o immobles afectats, se n'han d'establir els límits amb les cabudes i el pla georeferenciat, si n'hi ha, i s'han de concretar igualment els gravàmens existents.

5. Només tenen valor i eficàcia en l'acte d'atermenament els títols de domini inscrits al Registre de la Propietat i les sentències fermes en judici declaratiu de propietat.

6. La delimitació aprovada i ferma suposa la delimitació de la forest i declara amb caràcter definitiu el seu estat possessori, sota reserva del que pugui resultar d'un judici declaratiu de propietat.

7. La resolució és objecte de recurs tant pels interessats com pels adjacents davant la jurisdicció contenciosa administrativa, una vegada exhaurida la via administrativa, per raons de competència o procediment, i davant la jurisdicció civil si el que es discuteix és el domini, la possessió o qualsevol altre dret real.

8. La resolució definitiva de l'expedient de delimitació és títol suficient, segons el cas, per a la immatriculació de la forest, per a la inscripció de la rectificació de la descripció de les finques afectades i per a la cancel·lació de les anotacions practicades amb motiu de la delimitació en finques excloses de la forest separada. Aquesta resolució no és títol suficient per rectificar els drets anteriorment inscrits a favor dels tercers als quals es refereix l'article 34 de la Llei hipotecària.

9. Una vegada que l'acord d'aprovació de la delimitació sigui ferm, es procedeix a la fitació, amb participació, si s'escau, dels interessats. L'Administració actuant ha de formalitzar la comunicació corresponent al cadastre immobiliari del resultat de la delimitació, d'acord amb la normativa cadastral.

10. Es pot demanar a nom de l'Estat o de la comunitat autònoma, i l'han d'acordar els jutges i tribunals, la nul·litat d'actuacions en els procediments judicials a què es refereix aquest article quan no hagi estat citada a termini dins el termini degut la representació processal de l'Estat o la de la comunitat autònoma, sigui quin sigui l'estat en què estiguin els procediments esmentats.

Capítol IV

Règim de les forests privades

Article 22

Assentaments registrals de forests privades

1. Qualsevol immatriculació o inscripció d'excés de cabuda al Registre de la propietat d'una forest o d'una finca limítrofa amb una forest demanial o ubicada en un terme municipal en el qual hi hagi forests demaniales requereix l'informe favorable previ dels titulars de les forests esmentades i, per a les forests catalogades, el de l'òrgan forestal de la comunitat autònoma.

2. Aquests informes s'entenen favorables si des que els sol·licita el registrador de la propietat transcorre un termini de tres mesos sense que s'hagi rebut contestació. La nota marginal de presentació té una validesa de quatre mesos.

3. Per a les forests catalogades, els informes favorables o el silenci administratiu positiu derivat de l'apartat 2 no impedeixen l'exercici per l'Administració de les accions oportunes destinades a la correcció de l'assentament registral corresponent.

Article 23

Gestió de les forests privades

1. Les forests privades es gestionen tal com ho disposi el seu titular, sense perjudici del que estableixen la legislació específica i el Codi civil.

2. Els titulars d'aquestes forests poden contractar-ne la gestió amb persones físiques o jurídiques de dret públic o privat o amb els òrgans forestals de les comunitats autònomes on la forest radiqui.

3. La gestió d'aquestes forests s'ha d'ajustar, si s'escau, a l'instrument de gestió o planificació forestal corresponent. L'aplicació dels instruments esmentats l'ha de supervisar l'òrgan forestal de la comunitat autònoma. Si no es disposa d'aquest instrument, la gestió del titular comporta la necessària autorització prèvia per als aprofitaments forestals en els termes que la comunitat autònoma estableixi d'acord amb el que disposen els articles 36 i 37 d'aquesta Llei.

Capítol IV bis

[Suprimir]

Article 24

Declaració de forests protectores

1. Es poden declarar protectores les forests o els terrenys forestals de titularitat privada que compleixin alguna de les condicions que l'article 13 estableix per a les forests públiques.
2. La declaració de forest protectora l'ha de fer l'Administració de la comunitat autònoma corresponent, amb l'expedient previ en el qual, en tot cas, cal oir els propietaris i l'entitat local en què radiqui. S'ha de seguir el mateix procediment per a la desclassificació una vegada que les circumstàncies que en van determinar la inclusió hagin desaparegut.
3. Les comunitats autònomes han de crear registres de forests protectores de caràcter administratiu en què constin les càrregues, els gravàmens i altres drets reals que suporten les forests incloses en ells.
4. Es crea el Registre nacional de forests protectores. Les comunitats autònomes han de remetre al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient la informació relativa als assentaments que es produeixen als seus registres d'acord amb l'apartat anterior a fi d'elaborar i mantenir actualitzat el Registre nacional.

El Registre té caràcter informatiu i depèn del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient. La seva organització i funcionament s'han d'establir reglamentàriament una vegada s'hagin consultat les comunitats autònomes.

Article 24 bis

Gestió de forests protectores

1. La gestió de les forests protectores correspon als seus propietaris, sense perjudici del que disposa la legislació específica. El gestor ha de presentar a l'Administració forestal de la comunitat autònoma el projecte d'ordenació de forests o pla d'ordenació corresponent, en cas de no disposar d'un instrument de planificació d'ordenació de recursos naturals o forestal vigent a la zona.
2. Les limitacions que s'estableixin en la gestió de les forests protectores per raó de les funcions ecològiques, de protecció o socials que compleixen es poden compensar econòmicament en els termes que preveu el capítol III del títol VI.

Article 24 ter

[Suprimir]

Article 24 quater

[Suprimit]

Capítol V

Dret d'adquisició preferent i unitats mínimes d'actuació forestal

Article 25

Dret d'adquisició preferent. Tempteig i retracte

1. Les comunitats autònomes tenen dret d'adquisició preferent, sota reserva del que disposa l'apartat 2, en els casos de transmissions oneroses següents:

a) De forests de superfície superior a un límit que ha de fixar la comunitat autònoma corresponent.

b) De forests declarades protectores de conformitat amb l'article 24.

2. En el cas de finques o forests enclavades en una forest pública o contigües amb aquesta, el dret d'adquisició preferent correspon a l'Administració titular de la forest contigua o que conté l'enclavament. En el cas de forests contigües amb altres que pertanyin a diferents administracions públiques, té prioritat en l'exercici del dret d'adquisició preferent aquella la forest de la qual tingui una llinda comuna més gran amb la forest en qüestió.

3. No hi ha de dret d'adquisició preferent quan es tracti d'aportació de capital en espècie a una societat en la qual els titulars transmissors han de tenir una participació majoritària durant cinc anys com a mínim.

4. Per possibilitar l'exercici del dret d'adquisició preferent a través de l'acció de tempteig, el transmissor ha de notificar fefaentment a l'Administració pública titular d'aquest dret les dades relatives al preu i les característiques de la transmissió projectada, que disposa d'un termini de tres mesos, a partir de la notificació esmentada, per exercir el dret esmentat, mitjançant l'abonament o la consignació del seu import en les condicions esmentades.

5. Els notaris i registradors no poden autoritzar ni inscriure, respectivament, les escriptures corresponents sense que se'ls acrediti prèviament la pràctica de la notificació esmentada de forma fefaent.

6. Si es porta a terme la transmissió sense la notificació prèvia indicada, o sense seguir les condicions que hi consten, l'Administració titular del dret d'adquisició preferent pot exercir acció de retracte en el termini d'un any comptat des de la inscripció de la transmissió al Registre de la propietat o, si no n'hi ha, des que l'Administració hagi tingut coneixement oficial de les condicions reals de la transmissió

esmentada.

7. El dret de retracte al qual es refereix aquest article és preferent a qualsevol altre.

Article 26

Límit a la segregació de forests

Són indivisibles, excepte per causa no imputable al propietari, les parcel·les forestals d'una superfície inferior al mínim que estableixen les comunitats autònomes.

Article 27

Agrupació de forests

Les administracions públiques han de fomentar l'agrupació de forests, públiques o privades, per tal de facilitar una ordenació i gestió integrada mitjançant instruments de gestió forestal que associïn a petits propietaris.

Article 27 bis

1. Són forests de socis aquelles la titularitat de les quals correspon, en «pro indiviso», a diverses persones i alguna d'aquestes és desconeguda, independentment de la seva denominació i de la seva forma de constitució.

2. Qualsevol dels copropietaris d'una forest de socis, independentment de quina sigui la seva quota de participació, pot promoure la constitució d'una junta gestora davant l'òrgan competent en gestió forestal, que ha de convocar, a instància de part, tots els copropietaris coneguts. La junta gestora, una vegada constituïda, és l'òrgan de govern i representació de la comunitat mentre hi hagi quotes de participació vacants i sense propietari conegut, mitjançant una comunicació a l'efecte a tots els altres copropietaris coneguts.

La junta gestora ha de comunicar l'existència d'una o diverses quotes de participació que no tenen propietari conegut a la Direcció General del Patrimoni de l'Estat, a fi que procedeixi en compliment del que preveuen la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques, i el seu reglament de desplegament, aprovat pel Reial decret 1373/2009, de 28 d'agost.

3. Perquè la constitució de la junta gestora sigui vàlida, cal l'acord d'almenys les quatre cinques parts dels propietaris coneguts, i que es formalitzi per escrit. S'ha d'estendre acta de la constitució de la junta gestora, en la qual ha de figurar la identificació de la forest o forests afectades, la designació d'almenys un president i un secretari i les normes de funcionament intern, que han d'incloure el criteri d'incorporació de nous membres.

4. Correspon a la junta gestora:

a) La representació i la gestió de la comunitat. Per a això pot adoptar els actes de gestió i d'administració

que millor convinguin als interessos comuns, incloent la gestió i el gaudi de la forest de socis i de tots els seus productes i l'alienació de tota classe d'aprofitaments forestals, agrícoles, ramaders, energètics i miners, així com qualsevol altre acte per al qual estiguin facultats els propietaris per aquesta Llei. La junta gestora pot acordar el repartiment de beneficis generats entre els socis, en proporció a la seva participació, a exclusió dels corresponents a les parts no aclarides, que s'han d'invertir en la millora de la forest.

b) La promoció dels expedients d'investigació de la titularitat de les quotes vacants, d'acord amb el que disposen els articles 45 i següents de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques, i altra normativa aplicable. La junta gestora ha de tractar d'identificar els titulars de les quotes vacants, mitjançant qualsevol prova documental o d'una altra classe admeses en dret; en particular, mitjançant les dades que consten al Registre de la Propietat, al cadastre, en escriptures públiques, en testimonis i actes notarials o en partides de naixement o de baptisme dels últims titulars coneguts i dels seus descendents, sense perjudici de les competències de la Direcció General del Patrimoni de l'Estat.

5. Perquè l'adopció d'acords sigui vàlida es requereix el vot favorable de la majoria de les quotes de participació dels propietaris coneguts, presents o representats.

6. La junta gestora s'ha de dissoldre una vegada que tots els comuners estiguin identificats de conformitat amb el dret, moment a partir del qual se sotmet a les regles de comunitat de béns en règim de «pro indiviso», i l'acció de divisió no és procedent fins que no s'hagi procedit a identificar la totalitat de les quotes vacants.

7. La Direcció General del Patrimoni de l'Estat ha d'incoar el procediment d'investigació corresponent respecte a les quotes vacants, sempre que de la comunicació de la junta gestora es desprengui que hi ha indicis fonamentats que les quotes esmentades no tenen efectivament un propietari.

Al procediment d'investigació s'hi han d'incorporar les diligències efectuades per la junta gestora tendents a aclarir la titularitat de les quotes, que no necessiten ser reiterades per l'Administració General de l'Estat.

En cas que s'acrediti l'existència de quotes vacants, aquestes quotes s'han d'entendre afectades segons la llei al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient quan s'acordi incorporar-les al patrimoni de l'Administració General de l'Estat, i així s'ha de declarar a la resolució que posi fi al procediment d'investigació.

El resultat d'aquesta identificació ha de ser objecte de declaració davant el cadastre immobiliari, a fi d'incorporar-hi les alteracions cadastrals que, si s'escau, siguin procedents.

En tot cas, sobre les quotes esmentades es pot iniciar un procediment d'alienació a l'empara del que estableix l'article 112.6 de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques.

8. Els propietaris de les forests de socis s'han de regir en allò que no s'oposi a aquesta regulació pel que

disposen els articles 392 i següents del Codi civil i, en particular, tenen dret de retracte. En tot cas, el dret de retracte legal entre copropietaris no és aplicable en la transmissió «inter vivos» atorgada a favor del cònjuge o parents per consanguinitat dins del segon grau del copropietari o societats unipersonals d'aquell.

9. A les juntes gestores constituïdes se'ls ha d'assignar una identificació fiscal per a la realització de negocis jurídics de la seva competència.

Títol III

Gestió forestal sostenible

Capítol I

Informació forestal

Article 28

Estadística forestal espanyola

1. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha de coordinar amb els altres òrgans competents de l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes l'elaboració de la informació forestal espanyola, que ha d'incloure les matèries següents:

- a) L'inventari forestal nacional i el seu mapa forestal d'Espanya corresponent.
- b) L'inventari nacional d'erosió de sòls.
- c) L'inventari espanyol de caça i pesca continental.
- d) Repoblacions i altres activitats forestals.
- e) Relació de forests ordenades.
- f) Producció forestal i activitats industrials forestals.
- g) Incendis forestals.
- h) Seguiment de la interacció de les forests i el medi ambient.
- i) Caracterització del territori forestal inclòs a la Xarxa Natura 2000 o en espais naturals protegits i àrees protegides per convenis internacionals.
- j) La diversitat biològica de les forests d'Espanya.

k) Estat de protecció i conservació dels principals ecosistemes i espècies forestals espanyols i efectes del canvi climàtic en aquests.

l) La percepció social de les forests.

m) Serveis ambientals.

El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient pot incloure en la informació forestal espanyola altres operacions estadístiques.

Tota la informació recollida als inventaris, així com el contingut que integra la informació forestal espanyola, té caràcter públic, i és aplicable la normativa d'accés a la informació mediambiental.

2. Els òrgans competents en matèria d'estadística forestal de les comunitats autònomes i les altres administracions públiques han de proporcionar al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient la informació de caràcter forestal del seu àmbit de competència necessària per elaborar la informació forestal espanyola i atendre les demandes d'informació estadística dels organismes internacionals, així com per facilitar l'accés del ciutadà a la informació forestal. En particular, abans del tercer quadrimestre de cada any, han de proporcionar la informació estadística forestal que hagin elaborat sobre l'any anterior.

3. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha d'establir procediments de coordinació perquè als documents de la informació forestal espanyola i de l'estadística agroalimentària hi hagi una identitat de les definicions dels usos i aprofitaments forestals i agrícoles, així com de les superfícies assignades a cadascun d'ells.

4. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha de posar la informació continguda en la informació forestal espanyola a disposició de les comunitats autònomes i entitats locals, les empreses i indústries forestals i altres agents interessats.

5. Periòdicament, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha d'elaborar i publicar un informe forestal espanyol a partir de l'anàlisi de les dades de la informació forestal espanyola.

6. L'inventari forestal nacional i el mapa forestal d'Espanya, així com l'inventari nacional d'erosió de sòls, tenen caràcter continu i una periodicitat d'actualització almenys decenal. Per elaborar-los, s'han d'aplicar criteris i metodologia comuns per a tot el territori espanyol.

Capítol II

Planificació forestal

Article 29

Estratègia forestal espanyola

1. . L'Estratègia forestal espanyola, com a document de referència per establir la política forestal espanyola, ha de contenir el diagnòstic de la situació de les forests i del sector forestal espanyol, les previsions de futur, de conformitat amb les seves pròpies necessitats i amb els compromisos internacionals contrets per Espanya, i les directrius que permeten articular la política forestal espanyola.
2. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, una vegada oïts els ministeris afectats, ha d'elaborar l'Estratègia forestal espanyola, amb la participació de les comunitats autònomes i amb l'informe favorable previ de la Conferència Sectorial d'Agricultura i Desenvolupament Rural. L'Estratègia forestal espanyola s'ha d'aprovar mitjançant una acord del Consell de Ministres.
3. Quan les circumstàncies així ho aconsellin, i en tot cas cada vegada que es revisi el Pla forestal espanyol, s'ha de revisar l'Estratègia forestal espanyola. La revisió s'ha de tramitar i aprovar d'acord amb el que disposa l'apartat 2.

Article 30

Pla forestal espanyol

1. El la forestal espanyol, com a instrument de planificació a llarg termini de la política forestal espanyola, ha de desenvolupar l'Estratègia forestal espanyola.
2. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha d'elaborar el Pla forestal espanyol amb la participació de les comunitats autònomes tenint en compte els plans forestals d'aquelles i amb l'informe favorable previ de la Conferència Sectorial d'Agricultura i Desenvolupament Rural. El Pla forestal espanyol s'ha d'aprovar mitjançant l'acord del Consell de Ministres.
3. El Pla forestal espanyol s'ha de revisar cada deu anys, o en un termini inferior quan les circumstàncies així ho aconsellin. La revisió s'ha de tramitar i aprovar d'acord amb el que disposa l'apartat 2.

Article 31

Plans d'ordenació dels recursos forestals

1. Les comunitats autònomes poden elaborar els plans d'ordenació de recursos forestals (PORF) com a instruments de planificació forestal, i es constitueixen com una eina en el marc de l'ordenació del territori.
2. El contingut d'aquests plans és obligatori i executiu en les matèries que regula aquesta Llei. Així mateix, tenen caràcter indicatiu respecte de qualssevol altres actuacions, plans o programes sectorials.

3. Amb caràcter previ a l'elaboració dels PORF, les comunitats autònomes han de definir els territoris que, d'acord amb aquesta Llei i amb la seva normativa autonòmica, tenen la consideració de forest.

4. L'àmbit territorial dels PORF són els territoris forestals amb característiques geogràfiques, socioeconòmiques, ecològiques, culturals o paisatgístiques homogènies. Es poden adaptar a les comercialitzacions i divisions d'àmbit subregional plantejades per l'ordenació del territori o altres divisions administratives específiques pròpies de les comunitats autònomes.

5. Les comunitats autònomes, a proposta del seu òrgan forestal, han de delimitar els territoris forestals als quals s'ha de dotar del seu PORF corresponent, quan les condicions de mercat dels productes forestals, els serveis i beneficis generats per les forests o qualsevol altre aspecte d'índole forestal que es consideri convenient siguin d'especial rellevància socioeconòmica en aquests territoris.

6. Les comunitats autònomes, a proposta del seu òrgan forestal, han d'elaborar i aprovar els PORF i determinar la documentació i el contingut d'aquests que, amb independència de la seva denominació, poden incloure els elements següents:

a) Delimitació de l'àmbit territorial i caracterització del medi físic i biològic.

b) Descripció i anàlisi de les forests i els paisatges existents en aquest territori, els seus usos i aprofitaments actuals, en particular els usos tradicionals, així com les figures de protecció existents, incloent-hi les vies pecuàries.

c) Aspectes juridicoadministratius: titularitat, forests catalogades, mancomunitats, agrupacions de propietaris, projectes d'ordenació o altres instruments de gestió o planificació vigents.

d) Característiques socioeconòmiques: demografia, disponibilitat de mà d'obra especialitzada, taxes d'atur, indústries forestals, incloses les dedicades a l'aprofitament energètic de la biomassa forestal i les destinades al desenvolupament del turisme rural.

e) Zonificació per usos i vocació del territori. Objectius, compatibilitats i prioritats.

f) Planificació de les accions necessàries per complir els objectius que fixa el pla, amb incorporació de les previsions de repoblació, restauració hidrologicoforestal, prevenció i extinció d'incendis, prevenció i lluita contra plagues, regulació d'usos recreatius i ordenació de forests, i inclusió, quan escaigui, de l'ordenació cinegètica, piscícola i micològica.

g) Establiment del marc en el qual es poden subscriure acords, convenis i contractes entre l'Administració i els propietaris per a la gestió de les forests.

h) Establiment de les directrius per a l'ordenació i aprofitament de les forests, i la garantia que no es posa en perill la persistència dels ecosistemes i es manté la capacitat productiva de les forests.

i) Criteris bàsics per al control, el seguiment, l'avaluació i els terminis per a la revisió del pla.

7. L'elaboració d'aquests plans ha d'incloure necessàriament la consulta a les entitats locals i, a través dels seus òrgans de representació, als propietaris forestals privats, a altres usuaris legítims afectats i als altres agents socials i institucionals interessats, així com els tràmits d'informació pública.

8. Quan hi hagi un pla d'ordenació de recursos naturals (PORN) de conformitat amb la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i la biodiversitat, o un altre pla equivalent d'acord amb la normativa autonòmica, que inclogui el mateix territori forestal que el delimitat segons l'apartat 5, la part forestal d'aquests plans pot tenir el caràcter de PORF, sempre que disposin de l'informe favorable de l'òrgan forestal competent.

Capítol III

Ordenació de forests

Article 32

La gestió forestal sostenible. Directrius bàsiques comunes

1. Les forests han de ser gestionades de manera sostenible, integrant els aspectes ambientals amb les activitats econòmiques, socials i culturals, amb la finalitat de conservar el medi natural alhora que generar ocupació i col·laborar en l'augment de la qualitat de vida i expectatives de desenvolupament de la població rural.

2. El Govern, una vegada consultades les comunitats autònomes, a través de la Conferència Sectorial d'Agricultura i Desenvolupament Rural, ha d'aprovar les directrius bàsiques comunes de gestió forestal sostenible en relació amb els aspectes següents:

a) L'adaptació a les forests espanyoles dels criteris i indicadors de sostenibilitat, la seva avaluació i seguiment, de conformitat amb els criteris establerts en resolucions internacionals i convenis en què Espanya sigui part i, en particular, els requerits per a les forests incloses a la Xarxa Natura 2000.

b) El contingut mínim de les instruccions d'ordenació i aprofitament de forests, per garantir-ne la gestió sostenible.

3. Correspon a les comunitats autònomes l'aprovació de les instruccions d'ordenació i aprofitament de forests.

4. L'òrgan autonòmic competent pot aprovar models tipus de gestió forestal per a les forests amb unes

característiques que així ho permetin, així com procediments d'adhesió als que comportin un compromís de seguiment per part dels seus titulars. Si s'estableix així, en aquests casos l'adhesió comporta la consideració de forest ordenada.

El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha de col·laborar amb les comunitats autònomes en l'elaboració dels models tipus de gestió forestal de cada comunitat, i ha de facilitar l'intercanvi d'experiències sobre ells.

Article 33

Projectes d'ordenació de forests i plans dasocràtics

1. Les administracions públiques han d'impulsar tècnicament i econòmicament l'ordenació de totes les forests.
2. Les forests declarades d'utilitat pública i les forests protectores han de disposar d'un projecte d'ordenació de forests, pla dasocràtic o un altre instrument de gestió equivalent.
3. L'elaboració dels instruments esmentats s'ha de fer a instàncies del titular de la forest o de l'òrgan forestal de la comunitat autònoma, i han de ser aprovats, en tot cas, per aquest últim.
4. El contingut mínim dels projectes d'ordenació de forests i plans dasocràtics es determina a les directrius bàsiques comunes per a la gestió forestal sostenible i l'aprofitament de forests que estableix l'article 32. L'elaboració d'aquests instruments ha de ser dirigida i supervisada per professionals amb titulació forestal universitària i ha de tenir com a referència, si s'escau, el PORF en l'àmbit del qual hi hagi la forest.
5. L'òrgan competent de la comunitat autònoma ha de regular en quins casos pot ser obligatori disposar d'un instrument de gestió per a les forests privades no protectores i públiques no catalogades.

Article 34

Gestió de forests catalogades d'utilitat pública i forests protectores

1. Les forests catalogades d'utilitat pública i les forests protectores declarades en virtut dels paràgrafs *a* a *d* de l'article 13 s'han de gestionar amb la finalitat d'aconseguir la màxima estabilitat de la massa forestal, s'ha d'evitar, si s'escau, la fragmentació ecològica de les forests, i s'han d'aplicar mètodes silvícoles que persegueixin prioritàriament el control de l'erosió, del perill d'incendi, dels danys per neu, vendavals, inundacions i riuades o d'altres riscos per a les característiques protectores de la forest.
2. Les forests catalogades i les forests protectores declarades en virtut del paràgraf *e* de l'article 13 s'han de gestionar per garantir el seu manteniment en un estat de conservació favorable o, si s'escau, per a la restauració dels valors que van motivar la declaració esmentada, sense detriment en la mesura que sigui

possible de les finalitats que especifica l'apartat 1.

Article 35

Certificació forestal

Les administracions públiques han de promoure el desenvolupament dels sistemes de certificació forestal voluntaris, transparents i no discriminatoris.

Article 35 bis

Compra responsable de productes forestals

Als efectes del que disposa el text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, l'òrgan de contractació pot incloure entre les consideracions de tipus mediambiental que s'estableixin al procediment de contractació, les relatives a les condicions de legalitat de l'aprofitament de la fusta i els seus productes derivats en origen com a factor exclouent en cas de no acreditar-se, i les relatives a la seva sostenibilitat, que es pot acreditar, entre d'altres maneres, mitjançant la certificació forestal definida a l'article 6.

Capítol IV

Aprofitaments forestals

Article 36

Aprofitaments forestals

1. El titular de la forest és en tots els casos el propietari dels recursos forestals produïts a la seva forest, inclosos els fruits espontanis, i té dret al seu aprofitament de conformitat amb el que estableixen aquesta Llei i la normativa autonòmica.
2. Els aprofitaments dels recursos forestals s'han de fer d'acord amb les prescripcions per a la gestió de forests que estableixen els plans d'ordenació de recursos forestals corresponents, quan n'hi hagi. També s'han d'ajustar, si s'escau, al que es consignï concretament en el projecte d'ordenació de forests, pla d'ordenació o instrument de gestió equivalent vigent.
3. L'òrgan competent de la comunitat autònoma ha de regular els aprofitaments no de fusta. Aquests aprofitaments, i en particular el de pastures, han d'estar, si s'escau, regulats expressament als instruments corresponents de gestió forestal o PORF en l'àmbit dels quals radiqui la forest en qüestió.
4. Els aprofitaments en les forests del domini públic forestal poden ser alienats pels seus titulars en el marc del que estableix la legislació patrimonial que els sigui aplicable.
5. L'Administració gestora de les forests demaniales pot alienar productes o serveis d'aquestes, sota el règim d'aprofitaments forestals, amb subjecció a les clàusules tecnicofacultatives i

economicoadministratives que s'estableixin i als instruments de gestió vigents. Com a contraprestació, a més a més o en lloc del preu, es pot establir o acceptar la realització de determinades millores de la forest, que s'han de subjectar a l'instrument de gestió corresponent, a les condicions específiques que s'estableixin i a l'aprovació del titular de la forest.

6. En els contractes que subscriuguin les administracions gestores o titulars de forests demaniales per a la realització d'actuacions de millora a les forests esmentades, en què es generin productes forestals amb valor de mercat, aquestes poden quedar a disposició de l'adjudicatari dels treballs i el preu estimat de la seva venda pot constituir un element dins del pressupost de l'actuació.

7. Els aprofitaments en les forests afectades per les zones de servitud, policia o afecció dels dominis públics hidràulic, maritimoterrestre, de carreteres o ferroviari no requereixen l'autorització dels òrgans competents dels dominis esmentats, sempre que aquestes forests disposin d'instruments de gestió l'aprovació dels quals per part de l'òrgan forestal de la comunitat autònoma hagi rebut l'informe favorable dels òrgans de gestió dels dominis públics esmentats.

8. El Govern, una vegada oïdes les comunitats autònomes, ha de regular reglamentàriament el règim bàsic propi dels contractes públics d'aprofitaments, obres i serveis forestals.

Article 37

Aprofitaments de fusta i llenyosos

1. Els aprofitaments de fusta i llenyosos els regula l'òrgan forestal de la comunitat autònoma.

2. En les forests no gestionades per l'òrgan forestal esmentat, aquests aprofitaments estan sotmesos a les condicions bàsiques següents:

a) Quan hi hagi un projecte d'ordenació, pla d'ordenació o instrument de gestió equivalent, o la forest estigui inclosa en l'àmbit d'aplicació d'un PORF i aquest ho prevegi així, el titular de l'explotació de la forest ha de remetre la declaració responsable de l'aprofitament a l'òrgan forestal de la comunitat autònoma, per tal que aquest pugui comprovar la seva conformitat amb el que preveu l'instrument de gestió o, si s'escau, de planificació.

b) En cas que no hi hagi els instruments esmentats, aquests aprofitaments requereixen una autorització administrativa prèvia, llevat que es tracti d'aprofitaments de fusta o llenyosos de torn curt o domèstics d'una quantia inferior; en aquest cas ha de comunicar, mitjançant una nova declaració responsable, que concorren les circumstàncies per les quals no cal l'autorització esmentada.

Es consideren aprofitaments de torn curt els que tinguin un torn inferior a 20 anys i els aprofitaments de les espècies i torns tractats conjuntament que determinin les comunitats autònomes per al seu territori.

Es consideren aprofitaments de quantia inferior als de menys de 10 metres cúbics de fusta o 20 esteris de llenya, llevat que les comunitats autònomes estableixin per al seu territori unes quanties més baixes.

3. El que disposen els paràgrafs anteriors s'entén sense perjudici del que estableix la disposició addicional onzena, en relació amb el procediment per portar a terme l'avaluació ambiental prèvia corresponent d'activitats sotmeses a notificació o declaració responsable quan aquesta sigui exigible per la legislació bàsica estatal o autonòmica d'avaluació ambiental.

4. El titular d'un aprofitament de fusta o llenyós els productes del qual siguin objecte de comercialització ha de comunicar la quantia obtinguda realment a l'òrgan forestal autonòmic en el termini màxim d'un mes des de la finalització i d'acord amb els procediments que s'estableixin a l'efecte.

Article 38

Fons de millores en forests catalogades

Els titulars de forests catalogades han d'aplicar a un fons de millores, destinat a la conservació i millora de les forests incloses al Catàleg de forests d'utilitat pública, una quantia que han de fixar les comunitats autònomes i que no ha de ser inferior al 15 per cent del valor dels seus aprofitaments forestals o dels rendiments obtinguts per ocupacions o altres activitats dutes a terme a la forest. Aquest fons l'ha d'administrar l'òrgan forestal de la comunitat autònoma, llevat que aquesta el transfereixi a l'entitat local titular. Les inversions s'han de fer d'acord amb el pla de millores que estableixi la planificació de la forest en qüestió.

Títol IV

Conservació i protecció de forests

Capítol I

Usos del sòl

Article 39

Delimitació de l'ús forestal en el planejament urbanístic

Els instruments de planejament urbanístic, quan afectin la qualificació de terrenys forestals, requereixen l'informe de l'Administració competent en gestió forestal. Aquest informe és vinculant si es tracta de forests catalogades o protectores.

Les forests pertanyents al domini públic forestal tenen la consideració de sòl en situació rural, als efectes del que disposa la legislació estatal de sòl, i han de quedar preservades per l'ordenació territorial i urbanística de la seva transformació mitjançant la urbanització.

Article 40

Canvi de l'ús forestal i modificació de la coberta vegetal

1. El canvi de l'ús forestal d'una forest quan no estigui motivat per raons d'interès general, i sense perjudici del que disposen l'article 18.4 i la normativa ambiental aplicable, té caràcter excepcional i requereix l'informe favorable de l'òrgan forestal competent i, si s'escau, del titular de la forest.

2. L'Administració forestal competent pot regular un procediment més simplificat per a l'autorització del canvi d'ús en les plantacions forestals temporals per a les quals se sol·liciti una reversió a usos anteriors no forestals.

3. L'Administració forestal competent ha de regular els casos en què, sense que es podueixi canvi d'ús forestal, es requereixi autorització per a la modificació substancial de la coberta vegetal de la forest.

Capítol II

Conservació de sòls, lluita contra l'erosió i la desertificació, i restauració hidrologicoforestal

Article 41

Pla nacional d'actuacions prioritàries de restauració hidrologicoforestal i Programa d'acció nacional contra la desertificació

1. Correspon al Ministeri de Medi Ambient, en col·laboració amb el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació i amb les comunitats autònomes, l'elaboració i aprovació del Programa d'acció nacional contra la desertificació. L'aplicació i seguiment del Programa correspon al Ministeri de Medi Ambient, al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació i a les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves respectives competències, d'acord amb el principi de coordinació.

2. El Programa d'acció nacional contra la desertificació té com a objectius la prevenció i la reducció de la degradació dels sòls, la rehabilitació de sòls parcialment degradats i la recuperació de sòls desertificats per contribuir a l'èxit del desenvolupament sostenible de les zones àrides, semiàrides i subhúmedes seques del territori espanyol.

3. Així mateix, correspon al Ministeri de Medi Ambient, en col·laboració amb les comunitats autònomes, l'elaboració i l'aprovació del Pla nacional d'actuacions prioritàries de restauració hidrologicoforestal. L'aplicació i seguiment del Pla correspon al Ministeri de Medi Ambient i a les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves respectives competències, d'acord amb el principi de coordinació.

4. El Pla nacional d'actuacions prioritàries de restauració hidrologicoforestal ha de diagnosticar i identificar, per subconques, els processos erosius, classificar-los segons la seva intensitat i el seu risc potencial per a poblacions, cultius i infraestructures, definir les zones prioritàries d'actuació, valorar les accions que cal emprendre i establir la prioritització i programació temporal d'aquestes.

En l'elaboració o aplicació posterior del Pla, les autoritats competents han de delimitar zones de perill

per risc d'inundacions o intrusions de neu que afectin poblacions o assentaments humans d'acord amb el que preveu la Directiva 2007/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2007, relativa a l'avaluació i la gestió dels riscos d'inundació.

Aquestes zones han de disposar de plans específics de restauració hidrologicoforestal d'actuació obligatòria per a totes les administracions públiques.

Article 42

Declaració de l'interès general de les actuacions de restauració hidrologicoforestal fora del domini públic hidràulic

El Govern pot declarar d'interès general actuacions de restauració hidrologicoforestal fora del domini públic hidràulic a petició de les comunitats autònomes afectades.

Capítol III

Incendis forestals

Article 43

Defensa contra incendis forestals

Correspon a les administracions públiques competents la responsabilitat de l'organització de la defensa contra els incendis forestals. Amb aquesta finalitat, han d'adoptar, de manera coordinada, mesures conduents a la prevenció, la detecció i l'extinció dels incendis forestals, sigui quina sigui la titularitat de les forests.

Article 44

Prevenició dels incendis forestals

1. L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes han d'organitzar coordinadament programes específics de prevenció d'incendis forestals basats en investigacions sobre la seva causalitat i, en particular, sobre les motivacions que puguin ocasionar intencionalitat en el seu origen. Per a aquesta planificació cal tenir en compte la directriu bàsica de planificació de protecció civil d'emergència per incendis forestals i els plans específics que se'n derivin.

2. Així mateix, les administracions públiques han de desenvolupar programes de conscienciació i sensibilització per a la prevenció d'incendis forestals, fomentar la participació social i afavorir la coresponsabilitat de la població en la protecció de la forest.

3. Les comunitats autònomes han de regular en forests i àrees adjacents l'exercici de totes les activitats que puguin donar lloc a risc d'incendi, i han d'establir normes de seguretat aplicables a edificacions, obres, instal·lacions elèctriques i infraestructures de transport en terrenys forestals i els seus voltants, que puguin implicar perill d'incendis o ser afectades per aquests. En particular, han de regular de

manera específica la prevenció d'incendis forestals i les mesures de seguretat a les zones d'interfase urbà-forestal. Així mateix, poden establir limitacions al trànsit per les forests, i arribar a suprimir-lo quan el perill d'incendis ho faci necessari.

4. Les forces i els cossos de seguretat de l'Estat, així com les institucions autonòmiques i locals, cada un de conformitat amb la seva normativa reguladora i en l'exercici de les seves competències i, si s'escau, de conformitat amb la planificació en matèria de protecció civil, han d'intervenir en la prevenció dels incendis forestals mitjançant vigilància dissuasiva i investigació específica de les causes i en la mobilització de personal i mitjans per a l'extinció.

5. Les administracions públiques poden regular la constitució de grups de voluntaris per col·laborar en la prevenció i l'extinció, i han de tenir cura de la formació de les persones seleccionades per exercir aquestes tasques. Igualment han de fomentar les agrupacions de propietaris forestal i altres persones o entitats interessades en la conservació de les forests i la seva defensa contra els incendis.

Article 45

Obligació d'avís

Qualsevol persona que adverteixi l'existència o la iniciació d'un incendi forestal està obligada a avisar l'autoritat competent o els serveis d'emergència i, si s'escau, a col·laborar, dins de les seves possibilitats, en l'extinció de l'incendi.

Article 46

Organització de l'extinció dels incendis forestals

1. Per facilitar la coordinació entre els dispositius d'extinció d'incendis forestals, de manera que sigui possible l'assistència recíproca de les administracions competents i la utilització conjunta dels mitjans personals i materials, el Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic, en col·laboració amb les comunitats autònomes, ha d'establir les directrius comunes per a la implantació d'un sistema de gestió d'emergències comú.

2. L'òrgan competent de la comunitat autònoma ha d'establir per a l'extinció de cada incendi, excepte en els que es consideri innecessari perquè són de petita entitat, un comandament unificat i estructurat per funcions, basat en els objectius d'eficàcia i seguretat. El director tècnic de l'extinció ha de ser un professional que hagi rebut una formació acreditada específica sobre el comportament del foc forestal i tècniques adequades per a la seva extinció.

3. En el cas d'incendis en zones limítrofes de dues comunitats autònomes o més, els òrgans competents d'aquestes han de coordinar els seus dispositius d'extinció, a iniciativa pròpia o a instància de l'Administració General de l'Estat. Quan se sol·liciti en aquests incendis la intervenció de mitjans estatals, s'ha de constituir una direcció unificada de les tasques d'extinció, amb la participació de l'Administració General de l'Estat. Al seu torn, l'Administració General de l'Estat pot destinar, a petició de les comunitats autònomes, personal tècnic qualificat per assessorar aquesta direcció unificada.

4. En cas de declaració de situació d'emergència, cal atènyer-se al que disposa la normativa de protecció civil per a emergència per incendis forestals.

Article 47

Tasques d'extinció

1. El director o responsable tècnic de les tasques d'extinció té la condició d'agent de l'autoritat i pot mobilitzar mitjans públics i privats per actuar en l'extinció d'acord amb un pla d'operacions. Així mateix, pot disposar, quan sigui necessari i encara que no es pugui comptar amb l'autorització dels propietaris respectius, l'entrada d'equips i mitjans en finques forestals o agrícoles, la circulació per camins privats, l'obertura de bretxes en murs o tanques, la utilització d'aigües, l'obertura de tallafocs d'urgència i la crema anticipada mitjançant l'aplicació de contrafocs, en zones que es consideri que, dins d'una normal previsió, poden ser consumides per l'incendi. L'autoritat local pot mobilitzar mitjans públics o privats addicionals per actuar en l'extinció, segons el pla d'operació del director tècnic.

2. Es considera prioritària la utilització pels serveis d'extinció de les infraestructures públiques, com són carreteres, línies telefòniques, aeroports, embassaments, ports de mar i totes les necessàries per a la comunicació i l'aprovisionament dels serveis esmentats, sense perjudici de les normes específiques d'utilització de cada una d'aquelles.

3. L'Administració responsable de l'extinció assumeix la defensa jurídica del director tècnic i del personal sota el seu comandament en els procediments seguits davant els ordres jurisdiccionals civil i penal per possibles responsabilitats derivades de les ordres impartides i les accions executades en relació amb l'extinció de l'incendi.

Article 48

Planificació per a la prevenció i defensa davant el risc d'incendis forestals

1. Les comunitats autònomes han d'elaborar i aprovar plans anuals per a la prevenció, vigilància i extinció d'incendis forestals davant el risc general d'incendis forestals. Aquests plans, que han de ser objecte de publicitat prèvia al seu desenvolupament, han d'incloure la totalitat de les actuacions a desenvolupar i han d'abraçar la totalitat del territori de la comunitat autònoma corresponent.

2. El Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic ha d'elaborar, amb la participació de les comunitats autònomes i amb l'informe previ del Comitè de Lluita contra Incendis Forestals, les directrius i els criteris comuns necessaris per a l'elaboració d'aquests plans, que s'han d'aprovar mitjançant un reial decret.

3. Els plans anuals de prevenció, vigilància i extinció d'incendis forestals han de ser aprovats pels òrgans competents de les comunitats autònomes i han de ser publicats abans del 31 d'octubre de l'any precedent a la seva aplicació.

4. Els plans anuals de prevenció, vigilància i extinció d'incendis forestals s'han d'aplicar de manera contínua durant tot l'any i, a més del que preveu l'article 44 relatiu a la prevenció, han d'incloure com a mínim els continguts següents:

a) Una anàlisi territorial de la problemàtica socioeconòmica que hi pugui haver a la comunitat autònoma i que es pot manifestar a través de la provocació reiterada d'incendis o de l'ús negligent del foc.

b) El disseny general del dispositiu per a l'atenció global durant tot l'any a la prevenció, detecció i extinció d'incendis forestals, que detalli, si s'escau, les èpoques de més risc d'incendis forestals degudament territorialitzades.

c) La determinació dels punts estratègics de gestió, així com de les àrees d'actuació singularitzada.

d) L'assignació estable, i permanent, de mitjans tècnics i professionals singularitzats al desenvolupament de les actuacions que s'hi preveuen.

e) Els treballs de caràcter preventiu que sigui necessari fer al llarg de tot l'any, en particular els tractaments silvícoles que escaiguin, àrees tallafocs, vies d'accés i punts d'aigua que hagin d'efectuar els propietaris de les forests de la zona, així com els terminis d'execució.

f) Les modalitats d'execució dels treballs, en funció de l'estat legal dels terrenys, mitjançant convenis, acords, cessió temporal dels terrenys a l'Administració, ajuts o subvencions o, si s'escau, execució subsidiària per l'Administració.

g) L'establiment i la disponibilitat dels mitjans de vigilància i extinció necessaris per donar cobertura a tota la superfície de la comunitat autònoma, amb les previsions de dotacions, finançament i model d'organització.

h) La regulació dels usos que puguin donar lloc a risc d'incendis forestals, en relació amb els diferents nivells de risc.

i) Les prohibicions o limitacions a la circulació de vehicles de motor per pistes forestals en les quals no hi hagi servituds de pas situades fora de la xarxa de carreteres i a través de terrenys forestals i a l'accés de persones alienes a la vigilància, l'extinció i la gestió d'incendis.

j) Les condicions generals, tant climatològiques com de qualsevol altre tipus, que justifiquin la intensificació dels operatius i dels mitjans de vigilància i extinció.

5. Amb caràcter general, en l'elaboració dels plans anuals de prevenció, vigilància i extinció d'incendis forestals, les comunitats autònomes han de considerar els principis següents:

a) Els plans de prevenció, vigilància i extinció d'incendis forestals han de tenir el sentit d'instruments d'ordenació preferent per al conjunt de les polítiques territorials. Les comunitats autònomes que tinguin aprovats instruments de planificació forestal previs, en particular plans d'ordenació de recursos

forestals, han d'incorporar les seves recomanacions als plans que regula aquest article. Si de la incorporació d'aquestes s'aprecia alguna contradicció amb les necessitats lligades a la prevenció, vigilància i extinció d'incendis forestals, s'han de revisar els documents previs de planificació forestal.

b) Els plans de prevenció, vigilància i extinció d'incendis forestals han d'assenyalar les infraestructures, existents o de nova creació, que tenen una servitud d'ús per a la seva utilització pels serveis de prevenció i extinció d'incendis.

6. Quan, d'acord amb la informació meteorològica de l'Agència Estatal de Meteorologia o, si s'escau, de l'òrgan autonòmic corresponent en el cas de les comunitats autònomes que tinguin aquest servei, sigui previsible en un determinat àmbit territorial un risc d'incendi de nivell molt alt o extrem, les comunitats autònomes han d'aplicar immediatament les prohibicions i limitacions de circulació i accés que estableixen els seus plans de prevenció, vigilància i extinció d'incendis forestals i, en tot cas, les següents:

a) Encendre foc en tot tipus d'espais oberts.

b) La suspensió temporal, mentre es mantingui aquest risc, de totes les autoritzacions concedides de crema de rostolls, de pastures permanents, de restes de poda i de restes silvícoles.

c) Encendre foc a les àrees de descans de la xarxa de carreteres, així com en zones recreatives i d'acampada, incloses les zones habilitades per a això.

d) La utilització de maquinària i equips a les forests i a les àrees rurals situades en una franja de 400 metres al voltant d'aquelles, el funcionament dels quals generi deflagració, espurnes o descàrregues elèctriques, llevat que l'òrgan competent de l'Administració autonòmica n'hagi autoritzat expressament l'ús o siguin necessaris per a l'extinció d'incendis.

e) La introducció i l'ús de material pirotècnic.

f) Llançar o abandonar objectes en combustió o qualsevol classe de material susceptible d'originar un incendi.

7. Qualsevol resolució administrativa executiva en matèria de prevenció, vigilància i extinció d'incendis forestals de les comunitats autònomes, sense detriment de la seva execució immediata quan així sigui necessari, ha de ser objecte de publicació oficial. Així mateix, s'ha de notificar immediatament a les autoritats locals i s'ha d'informar el conjunt de la població afectada de l'adopció d'aquestes mesures, a través dels mitjans que en garanteixin la màxima difusió.

8. Sense perjudici de l'aplicació de les previsions del Codi penal en aquesta matèria, les infraccions de les prohibicions que conté aquest article s'han de considerar en tot cas infraccions greus i s'han de sancionar d'acord amb el que disposa l'article 74.b d'aquesta Llei.

En cas que els fets constitutius de la infracció hagin causat a la forest danys el termini de reparació o restauració dels quals sigui superior a sis mesos, han de ser considerades molt greus i sancionades

d'acord amb el que disposa l'article 74.c d'aquesta Llei.

9. En cap cas, aquesta disposició no impedeix a les comunitats autònomes preveure noves infraccions o elevar les sancions que preveu aquesta Llei.

Article 48 bis

Actuacions estatals de suport als serveis de prevenció, vigilància i extinció d'incendis forestals

1. El Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic, amb l'informe previ del Comitè de Lluita contra els Incendis Forestals, ha d'elaborar una eina de zonificació de risc d'incendis forestals a partir de la informació subministrada per les comunitats autònomes i d'altres dades disponibles, com a directriu de les previsions de l'article 48.1 i instrument per a la presa de decisions operatives de les actuacions de les administracions públiques en la prevenció, vigilància i extinció dels incendis forestals.

Aquesta eina s'ha d'actualitzar permanentment i s'ha de publicar en el portal d'Internet del Ministeri.

2. Per facilitar la presa anticipada de decisions, l'Agència Estatal de Meteorologia ha de publicar en el seu portal d'Internet i ha de mantenir actualitzada permanentment la predicció relativa als nivells de risc meteorològic d'incendis forestals, amb informació georeferenciada, i ha de col·laborar amb les comunitats autònomes amb aquesta finalitat.

Correspon a les comunitats autònomes que tinguin servei meteorològic propi actualitzar i publicar la informació georeferenciada sobre la predicció relativa als nivells de risc meteorològic d'incendis forestals en el seu àmbit territorial.

3. D'acord amb una programació que anualment ha de ser objecte de revisió, comunicació a les comunitats autònomes i publicació oportuna en el portal d'Internet del Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic, s'ha de mantenir actiu, al llarg de tot l'any, el dispositiu de mitjans aeris, unitats de reforç helitransportades i la resta de mitjans de suport, a les comunitats autònomes en el marc de l'execució dels plans de prevenció, vigilància i extinció dels incendis forestals.

Article 49

Cobertura de danys per incendis forestals

1. L'Administració General de l'Estat, a través del Consorci de Compensació d'Assegurances, ha de garantir la cobertura d'indemnitzacions per accident exclusivament per a les persones que col·laborin en l'extinció d'incendis.

2. Es promou el desenvolupament i posada en marxa de l'assegurança d'incendis forestals en el marc del que preveu la Llei 87/1978, de 28 de desembre, d'assegurances agràries combinades.

Els propietaris que subscriuguin l'assegurança tenen prioritat per acollir-se a les subvencions que preveu l'article 64 d'aquesta Llei, quan aquestes es financin amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.

Article 50

Manteniment i restauració del caràcter forestal dels terrenys incendiats

1. Les comunitats autònomes han de garantir les condicions per a la restauració dels terrenys forestals incendiats, i queda prohibit:

a) El canvi d'ús forestal almenys durant 30 anys.

b) Tota activitat incompatible amb la regeneració de la coberta vegetal, durant el període que determini la legislació autonòmica.

Amb caràcter singular, les comunitats autònomes poden acordar excepcions a aquestes prohibicions sempre que, amb anterioritat a l'incendi forestal, el canvi d'ús estigui previst en:

a) Un instrument de planejament aprovat prèviament.

b) Un instrument de planejament pendent d'aprovació, si ja ha estat objecte d'avaluació ambiental favorable o, si aquesta no és exigible, si ja ha estat sotmès al tràmit d'informació pública.

c) Una directriu de política agroforestal que prevegi l'ús agrari o ramader extensiu de forests no arbrades en estat d'abandonament.

Així mateix, amb caràcter excepcional les comunitats autònomes poden acordar el canvi d'ús forestal quan concorrin raons imperioses d'interès públic de primer ordre que s'han d'apreciar mitjançant una llei, sempre que s'adoptin les mesures compensatòries necessàries que permetin recuperar una superfície forestal equivalent a la cremada. Aquestes mesures compensatòries s'han d'identificar amb anterioritat al canvi d'ús en la mateixa llei juntament amb la procedència del canvi d'ús.

En cas que aquestes raons imperioses de primer ordre corresponguin a un interès general de la Nació, ha de ser la llei estatal la que determini la necessitat del canvi d'ús forestal, en els supòsits i amb les condicions que s'indiquen al paràgraf anterior.

En cap cas procedeix apreciar aquesta excepció respecte de forests catalogades.

2. L'òrgan competent de la comunitat autònoma ha de fixar les mesures encaminades a la retirada de la fusta cremada i a la restauració de la coberta vegetal afectada pels incendis que, en tot cas, han d'incloure la delimitació temporal dels aprofitaments o les activitats incompatibles amb la seva regeneració, per un termini que ha de ser superior a un any, excepte en cas d'aixecament del que s'ha delimitat per autorització expressa de l'òrgan esmentat.

3. El que disposa aquest article s'entén sense perjudici del que preveu el capítol II del títol XVII de la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, mitjançant la qual s'aprova el Codi penal.

Article 50 bis

Treballs de restauració forestal i mediambiental

1. Les comunitats autònomes poden sol·licitar a l'Administració General de l'Estat la seva col·laboració en els treballs de restauració forestal i mediambiental mentre compleixin els requisits següents:

a) Disposar de pla de prevenció, vigilància i extinció d'incendis forestals actualitzat segons el que disposa l'article 48.

b) Disposar d'equips de prevenció i extinció de caràcter estable i permanent, i acreditar el compliment del que estableix l'article 48.4.

c) Acreditar que ha estat aplicat el finançament necessari per als treballs preventius i l'establiment i la disponibilitat dels mitjans de vigilància i extinció necessaris per donar cobertura a tota la superfície forestal de la zona.

d) En el cas de treballs de restauració forestal i mediambiental, la superfície forestal afectada pel sinistre per al qual se sol·liciti col·laboració ha de complir alguna de les característiques següents:

1r. Que sigui superior a 10.000 hectàrees.

2n. Que sigui superior a 5.000 hectàrees, de les quals més del 70% sigui de superfície forestal arbrada.

3r. Que sigui superior a 500 hectàrees que estiguin incloses en llocs de la Xarxa Natura 2000 i que afectin municipis que aportin almenys el 50% del seu terme municipal a la Xarxa.

4t. En el territori insular, les superfícies exigides anteriorment són les següents: en el supòsit del paràgraf 1r, 2.500 hectàrees; en el supòsit del paràgraf 2n, 500 hectàrees; i en el supòsit del paràgraf 3r, 250 hectàrees.

2. Es faculta la ministra per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic per declarar, en l'àmbit de les seves competències, zona d'actuació especial per a la restauració forestal i mediambiental de les zones afectades i per declarar l'emergència de les obres a executar per aquest departament. La declaració s'ha de referir a les actuacions següents:

a) Restauració hidrologicoforestal, recuperació ambiental de les lleres i riberes associades, control de l'erosió i desertificació, així com treballs complementaris als espais forestals incendiats per mitigar els possibles efectes de pluges posteriors.

b) Col·laboració per a la recuperació i la regeneració ambiental dels efectes produïts pels incendis

forestals als espais de la Xarxa Natura 2000, en particular als tipus d'hàbitats d'interès comunitari i als hàbitats on hi hagi espècies d'interès comunitari, endemismes o espècies incloses a la Llista d'espècies silvestres en règim de protecció especial.

c) Suport directe a la retirada i el tractament de la biomassa forestal cremada, si s'escau.

d) Col·laboració en el tractament per al control de plagues en les masses forestals.

e) Restauració d'infraestructures rurals d'ús general.

3. La participació de l'Administració General de l'Estat en aquestes actuacions està condicionada a l'aprovació, publicació i execució de la planificació que preveu l'article 48 i al finançament del seu cost per la comunitat autònoma corresponent, en el percentatge que es determini en la declaració, i no pot, en cap cas, superar-ne el 50% del cost total, llevat d'aquelles actuacions que correspongui executar a l'Administració General de l'Estat per ser terrenys de la seva titularitat.

Capítol IV

Sanitat i genètica forestal

Article 51

Marc jurídic de la sanitat forestal

En la prevenció i lluita contra les plagues forestals, al Registre de productes fitosanitaris que s'han d'utilitzar a les forests i en la introducció i circulació de plantes i productes forestals d'importació, així com en qualsevol altre aspecte de la sanitat forestal cal complir el que estableix la Llei 43/2002, de 20 de novembre, de sanitat vegetal.

Article 52

Protecció de les forests contra agents nocius

1. Sense perjudici del que estableix la Llei 43/2002, de 20 de novembre, de sanitat vegetal, la protecció de les forests contra els agents nocius ha de ser de caràcter preferentment preventiu, mitjançant tècniques silvícoles adequades, utilització d'agents biològics que impedeixin o frenin l'increment de les poblacions d'agents nocius i l'aplicació de mètodes de lluita integrada.

2. Les comunitats autònomes han d'adoptar les mesures necessàries de vigilància, localització i extinció de focus incipients de plagues, i n'han d'informar els propietaris forestals de la zona afectada i l'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat per si es pot veure afectada la sanitat general de les forests espanyoles.

3. L'Estratègia forestal espanyola, el Pla forestal espanyol, els plans d'ordenació de recursos forestals, les directrius bàsiques comunes de gestió forestal sostenible, els projectes d'ordenació, els plans dasocràtics i qualsevol altra acció de planificació que preveu aquesta Llei han d'incloure disposicions per

a la prevenció i lluita contra plagues i malalties, amb especial atenció als riscos de les plagues emergents.

Article 53

Obligacions dels titulars de les forests

En compliment del que disposa la Llei 43/2002, de 20 de novembre, de sanitat vegetal, els titulars de les forests estan obligats a comunicar l'aparició atípica d'agents nocius als òrgans competents de les comunitats autònomes i a executar o facilitar la realització de les accions obligatòries que aquests determinin.

Article 54

Recursos genètics forestals

1. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha d'elaborar i gestionar, en col·laboració amb les comunitats autònomes, programes d'àmbit nacional que promoguin la millora genètica i la conservació dels recursos genètics forestals, així com els instruments necessaris per al seu desenvolupament, i en particular el que estableix l'Estratègia espanyola per a la conservació i l'ús sostenible dels recursos genètics forestals.

2. El Govern, consultades les comunitats autònomes i a proposta del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, ha d'establir les normes bàsiques sobre conservació i ús sostenible dels recursos genètics forestals i sobre la producció, comercialització i utilització dels materials forestals de reproducció.

3. El Govern, consultades les comunitats autònomes i a proposta del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, ha de determinar les regions de procedència dels materials forestals de reproducció i, en particular, ha de mantenir el Registre i el Catàleg nacional de materials de base.

Capítol V

Accés a les forests

Article 54 bis

Accés públic

1. L'accés públic a les forests ha de ser objecte de regulació per part de les administracions públiques competents.

2. Les comunitats autònomes han de definir les condicions en què es permet la circulació de vehicles de motor per pistes forestals situades fora de la xarxa de carreteres i a través de terrenys forestals, fora dels vials existents per a aquesta finalitat.

3. En cap cas es pot limitar la circulació en les servituds de pas per a la gestió agroforestal i les tasques de vigilància i extinció d'incendis de les administracions públiques competents.

4. L'accés de persones alienes a la vigilància, l'extinció i la gestió es pot limitar en les zones d'alt risc d'incendi que preveu l'article 48, quan el risc d'incendi així ho aconselli, i aquesta limitació s'ha de fer pública de manera visible.

Títol V

Investigació, formació, extensió i divulgació

Capítol I

Investigació forestal

Article 55

Investigació forestal

1. L'Administració General de l'Estat, a través de l'Estratègia espanyola de ciència i tecnologia que estableix la Llei 14/2011, d'1 de juny, de la ciència, la tecnologia i la innovació, ha d'identificar i incorporar als seus programes d'actuació les demandes d'investigació forestal de les administracions públiques i dels sectors productius, així com els instruments necessaris per assolir els objectius proposats.

2. Les administracions públiques han de fomentar la investigació forestal i, en particular, han de promoure:

a) La transferència tecnològica dels resultats de la investigació forestal als òrgans responsables de la planificació i gestió de les forests públiques i privades.

b) La innovació i el desenvolupament de nous mètodes de gestió forestal sostenible.

c) La coordinació general de la investigació forestal, mitjançant l'establiment dels mecanismes necessaris per al millor ús de la totalitat dels recursos i mitjans disponibles, l'intercanvi d'informació, la constitució de xarxes temàtiques permanents de caràcter nacional i internacional, i la creació i el manteniment de bases de dades harmonitzades.

d) La cooperació en matèria forestal entre instituts, centres d'investigació, centres tecnològics i universitats, tant públics com privats, i els organismes públics i les organitzacions privades responsables de la gestió forestal de les forests, en particular a través de l'enllaç en forma de xarxes entre les diferents institucions implicades.

3. La informació i els resultats dels programes i projectes d'investigació executats amb finançament públic que es requereixin per elaborar la informació forestal espanyola, referida a l'article 28, s'han

d'integrar en aquesta. Amb aquesta finalitat, les institucions investigadores responsables han de proporcionar aquesta informació al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i a les comunitats autònomes.

Article 56

Xarxes temàtiques, parcel·les de seguiment i àrees de reserva

1. L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes han de cooperar en l'establiment, el manteniment, el finançament i el control de les xarxes temàtiques i parcel·les de seguiment derivades de la normativa internacional, els seus respectius plans forestals o els plans nacionals d'investigació científica, desenvolupament i innovació tecnològica.

2. A les forests de titularitat estatal o autonòmica es poden establir àrees de reserva no intervingudes per a l'estudi de l'evolució natural de les forests. Aquest mateix tipus d'àrees es pot establir en forests d'una altra titularitat, amb l'acord previ amb el propietari.

Capítol II

Formació i educació forestal

Article 57

Formació i divulgació forestal

1. A fi de contribuir al desenvolupament i la promoció dels aspectes sociolaborals del sector forestal i al foment de l'ocupació amb especial atenció a les poblacions rurals, l'Administració General de l'Estat, en col·laboració amb les comunitats autònomes i els agents socials representatius, ha de promoure l'elaboració de plans de formació i ocupació del sector forestal, incloent-hi mesures relatives a la prevenció de riscos laborals.

2. Així mateix, l'Administració General de l'Estat ha de cooperar amb les comunitats autònomes i els agents socials representatius en l'establiment de programes de divulgació que intentin donar a conèixer la transcendència que té per a la societat l'existència de les forests i la seva gestió sostenible, i la importància dels seus productes com a recursos naturals renovables.

3. Igualment, les administracions públiques han de fomentar el coneixement dels principis bàsics de la silvicultura entre els propietaris privats de les forests i els treballadors forestals. En les tasques de formació cal fomentar la participació de les associacions professionals del sector.

Article 58

Extensió, policia i guarderia forestal

1. Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències, han d'exercir, entre d'altres, les funcions d'extensió, policia i guarderia forestal següents:

a) De policia, custòdia i vigilància per al compliment de la normativa aplicable en matèria forestal, especialment les de prevenció, detecció i investigació de les causes d'incendis forestals, amb emissió dels informes tècnics pertinents.

b) D'assessorament facultatiu en tasques d'extensió i gestió forestal i de conservació de la naturalesa.

Els funcionaris que exerceixin aquestes funcions han de tenir la formació específica que els capaciti per efectuar-les correctament.

2. Per fomentar les tasques esmentades al paràgraf *b* de l'apartat 1, l'Administració forestal pot establir acords amb els agents socials representatius.

3. Els funcionaris que exerceixin funcions de policia administrativa forestal, per atribució legal o per delegació, tenen la condició d'agents de l'autoritat. Els fets constatats i formalitzats per aquests a les actes d'inspecció i denúncia corresponents tenen presumpció de certesa, sense perjudici de les proves que en defensa dels drets i interessos respectius puguin aportar els interessats.

Així mateix, en l'exercici d'aquestes funcions estan facultats per:

a) Entrar lliurement en qualsevol moment i sense avisar als llocs subjectes a inspecció i a quedar-s'hi, amb respecte, en tot cas, a la inviolabilitat del domicili. En efectuar una visita d'inspecció, han de comunicar la seva presència a la persona inspeccionada o al seu representant, llevat que considerin que aquesta comunicació pugui perjudicar l'èxit de les seves funcions.

b) Procedir a practicar qualsevol acte d'investigació, examen o prova que considerin necessària per comprovar que les disposicions legals s'observen correctament.

En particular poden prendre o treure mostres de substàncies i materials, efectuar mesuraments, obtenir fotografies, vídeos, gravació d'imatges, i aixecar croquis i plans, sempre que es notifiqui al titular o al seu representant, llevat de casos d'urgència, en els quals la notificació es pot fer amb posterioritat.

4. En l'exercici de les seves funcions com a policia judicial genèrica, s'han de limitar a efectuar les primeres diligències de prevenció, d'acord amb el que preveu la normativa reguladora de la policia judicial i de conformitat amb el que disposa l'article 284 de la Llei d'enjudiciament criminal.

Quan tinguin coneixement de fet que puguin ser constitutius de delictes, els han de posar en coneixement de l'autoritat judicial o del Ministeri Fiscal, a través del procediment que determinen els òrgans en l'estructura dels quals s'integrin i de conformitat amb el que disposa la Llei d'enjudiciament criminal.

En l'exercici de les funcions a què es refereix aquest apartat, els agents forestals han de prestar en tot moment auxili i col·laboració a les forces i cossos de seguretat, d'acord amb el que disposa l'article 4 de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat.

Article 59

Educació forestal

Les administracions públiques han de promoure programes d'educació, divulgació i sensibilització relatius als objectius d'aquesta Llei, que estan adreçats als integrants del sistema educatiu.

Títol VI

Foment forestal

Capítol I

Defensa dels interessos forestals

Article 60

Fundacions i associacions de caràcter forestal

Les administracions públiques han de promoure activament les fundacions, associacions i cooperatives d'iniciativa social, existents o de nova creació, que tinguin per objecte les matèries que es tracten en aquesta Llei i, en particular, la gestió sostenible i multifuncional de les forests, i que puguin col·laborar amb l'Administració en l'exercici de les seves competències.

Capítol II

Empreses forestals

Article 61

Cooperatives, empreses i indústries forestals

1. Les comunitats autònomes han de crear registres de cooperatives, empreses i indústries forestals, tant de les empreses que efectuïn treballs o aprofitaments forestals a les forests com de les indústries forestals, incloent-hi les de serra, xapa, taulers, pasta, paper i suro, resina, biomassa, olis, pinyó, castanya, bolets i trufes, així com qualsevol altre aprofitament forestal.

2. Es crea el Registre nacional de cooperatives, empreses i indústries forestals. Les comunitats autònomes han de remetre al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient la informació relativa als assentaments que es produeixin als seus registres de conformitat amb l'apartat anterior, a fi d'elaborar i mantenir actualitzat el Registre nacional.

El Registre nacional té caràcter informatiu i depèn del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, a través de la Direcció General de Desenvolupament Rural i Política Forestal. La seva

organització i funcionament s'han d'establir reglamentàriament.

3. Les cooperatives, empreses i indústries forestals han de facilitar anualment a les comunitats autònomes, a efectes estadístics, les dades relatives a la seva activitat, en particular, la producció, transformació i comercialització dels seus productes forestals. Aquesta informació s'ha d'integrar en la informació forestal espanyola a través de mecanismes de col·laboració entre el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i els altres òrgans de les administracions competents.

Article 62

Organització interprofessional de productes forestals

El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha de promoure la creació d'organitzacions interprofessionals en el sector forestal. L'estatut jurídic de les organitzacions interprofessionals dels productes forestals és el que estableixen la Llei 38/1994, de 30 de desembre, reguladora de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries, i la normativa autonòmica sobre la matèria.

Capítol III

Incentius econòmics en forests ordenades

Article 63

Disposicions generals

1. Els incentius que recullen els articles 64 a 66, quan es financin amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat, s'han d'aplicar amb prioritat per a les forests ordenades tant de titularitat privada com d'entitats locals, i per a les forests protectores i les catalogades, en els termes que s'estableixin.

2. Les administracions han de facilitar el desenvolupament d'instruments basats en el mercat per abordar eficaçment la conservació i millora dels actius naturals o dels serveis que aquests presten.

3. S'ha d'incentivar preferentment la implantació de projectes d'ordenació, plans dasocràtics o altres instruments de gestió equivalents en les forests privades i públiques no catalogades. Les forests no ordenades incloses en un PORF poden accedir als incentius quan així ho habiliti el pla esmentat.

En l'accés a les subvencions per a la prevenció contra incendis forestals, quan es financin amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat, tenen prioritat les forests que estiguin en una zona d'alt risc d'incendi amb un pla de defensa contra incendis vigent, d'acord amb l'article 48.

Article 64

Subvencions

Poden ser objecte de subvenció, en els termes que fixen les respectives convocatòries, les activitats vinculades a la gestió forestal sostenible.

Article 65

Incentius per les externalitats ambientals

1. Les administracions públiques han de regular els mecanismes i les condicions per incentivar les externalitats positives de les forests ordenades.

2. Per a aquests incentius es tenen en compte, entre d'altres, els factors següents:

a) La conservació, restauració i millora de la biodiversitat en ecosistemes i espècies forestals i del paisatge en funció de les mesures adoptades específicament per a aquesta finalitat.

b) La fixació de diòxid de carboni a les forests com a mesura de contribució a la mitigació del canvi climàtic, en funció de la quantitat de carboni fixada en la biomassa forestal de la forest, així com de la valoració energètica de la seva biomassa forestal aprofitable.

c) La conservació dels sòls i del règim hidrològic a les forests com a mesura de lluita contra la desertificació, en funció del grau en què la coberta vegetal i les pràctiques silvícoles contribueixin a reduir la pèrdua o degradació del sòl i la millora dels recursos hídrics superficials i subterranis.

d) La millora de la qualitat de l'aire i la disminució de sorolls.

3. Les administracions públiques poden aportar aquests incentius per les vies següents:

a) Subvenció al propietari dels treballs dirigits a la gestió forestal sostenible.

b) Establiment d'una relació contractual amb el propietari o titular de la gestió de la forest, o de qualsevol aprofitament, sempre que estigui planificat.

c) Inversió directa per part de l'Administració.

Article 66

Crèdits

D'acord amb la normativa de la Unió Europea, les administracions públiques han de fomentar la creació de línies de crèdit bonificades per finançar les inversions forestals. Aquests crèdits poden ser compatibles amb les subvencions i els incentius.

Títol VII

Règim sancionador

Capítol I

Infraccions

Article 67

Tipificació de les infraccions

Als efectes d'aquesta Llei, i sense perjudici del que disposi la legislació autonòmica, es consideren infraccions administratives les següents:

- a) El canvi d'ús forestal o la realització d'activitats en contra de l'ús forestal sense autorització.
- b) La utilització de forests de domini públic sense la concessió o l'autorització corresponent per als usos que la requereixin.
- c) La tala, crema, arrencada o inutilització d'exemplars arboris o arbustius d'espècies forestals, llevat de casos excepcionals autoritzats singularment o els previstos i controlats explícitament a l'instrument corresponent d'intervenció administrativa d'ordenació, autorització, declaració responsable o notificació i justificats per raons de gestió de la forest.
- d) L'ús de foc a les forests i àrees limítrofes en les condicions, èpoques, llocs o per a activitats no autoritzades.
- e) L'incompliment de les disposicions que regulin l'ús del foc dictades en matèria de prevenció i extinció d'incendis forestals.
- f) La modificació substancial de la coberta vegetal de la forest sense l'autorització corresponent.
- g) La forestació o reforestació amb materials de reproducció que incompleixin els requisits que estableix la legislació vigent en aquesta matèria.
- h) La realització d'aprofitaments forestals sense autorització administrativa o declaració responsable del titular i, en general, la realització de qualsevol activitat no autoritzada o notificada, quan aquests requisits siguin obligatoris, així com l'incompliment de les disposicions que regulin el gaudi dels aprofitaments forestals.
- i) La realització de vies d'extracció, pistes, camins o qualsevol altra obra quan no estigui prevista en els corresponents projectes d'ordenació o plans d'ordenació de forests o, si s'escau, PORF, o sense estar expressament autoritzada per l'òrgan forestal de la comunitat autònoma.
- j) El pasturatge o la permanència de caps de bestiar a les forests on estigui prohibit o es faci en violació de les normes establertes a l'efecte per l'òrgan forestal de la comunitat autònoma.

k) El trànsit o la permanència en camins o zones forestals on hi hagi la prohibició expressa en aquest sentit, o incomplint les condicions que s'estableixin per a això, així com la circulació amb vehicles de motor travessant terrenys fora de carreteres, camins, pistes o qualsevol infraestructura utilitzable amb aquesta finalitat, excepte quan s'hagi autoritzat expressament.

l) Qualsevol incompliment greu que afecti el desenvolupament normal de la forest, del contingut dels projectes d'ordenació de forests, plans d'ordenació de forests o plans d'aprofitaments, o altres instruments de gestió equivalents, entre d'altres els compromisos d'adhesió a models tipus de gestió forestal, així com les seves autoritzacions corresponents, sense causa tècnica justificada i notificada a l'òrgan forestal de la comunitat autònoma per a la seva aprovació.

m) L'incompliment de les disposicions encaminades a la restauració i reparació dels danys ocasionats a les forests i, en particular, els ocasionats per accions tipificades com a infracció, així com de les mesures cautelars dictades a l'efecte.

n) L'abocament o abandonament no autoritzats de residus, materials o productes de qualsevol naturalesa en terrenys forestals.

ñ) L'alteració dels senyals i les fites que delimiten les forests públiques separades.

o) La falta manifesta de col·laboració o l'obstrucció per acció o omissió de les actuacions d'investigació, inspecció i control de les administracions públiques i dels seus agents, en relació amb les disposicions d'aquesta Llei i de les seves normes de desplegament.

p) L'incompliment de les obligacions d'informació a l'Administració per part dels particulars, així com la seva ocultació o alteració.

q) L'incompliment, total o parcial, d'altres obligacions o prohibicions que estableix aquesta Llei.

r) L'incompliment de les obligacions imposades pel Reglament (UE) núm. 995/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 d'octubre de 2010, pel qual s'estableixen les obligacions dels agents que comercialitzen fusta i productes de la fusta, quant a:

1r. La comercialització de fusta no aprofitada legalment i els seus productes derivats.

2n. L'absència de manteniment i avaluació d'un sistema de diligència deguda, ja sigui de manera individual o a través d'una entitat de supervisió.

3r. L'absència de col·laboració amb l'Administració competent en els controls efectuats per aquesta.

4t. La no-adopció de mesures correctores expedides, si s'escau, per l'autoritat competent després de la realització del control corresponent.

5è. L'incompliment de l'obligació de traçabilitat i conservació d'aquesta informació a què estan subjectes els comerciants.

Article 68

Classificació de les infraccions

1. Són infraccions molt greus:

a) Les infraccions tipificades als paràgrafs *a* a *n* de l'article anterior, quan els fets constitutius de la infracció hagin causat a la forest danys amb uns costos de reposició iguals o superiors a 1.000.000 euros o el termini de reparació o restauració dels quals sigui superior a 10 anys.

b) La infracció tipificada al paràgraf *n* de l'article anterior, quan l'alteració de senyals i fites impedeixi determinar sobre el terreny els límits establerts legalment.

c) Les infraccions tipificades al paràgraf *r* de l'article anterior, quan el valor de la fusta objecte de l'incompliment superi els 200.000 euros.

d) La reincidència, entenent per aquesta que l'infractor hagi comès una infracció lleu, greu o molt greu en el termini d'un any si és lleu, de dos anys si és greu i de cinc anys si és molt greu, comptats des que recaigui la resolució sancionadora ferma.

2. Són infraccions greus:

a) Les infraccions tipificades als paràgrafs *a* a *n* de l'article anterior, quan els fets constitutius de la infracció hagin causat a la forest danys amb uns costos de reposició iguals o superiors a 10.000 euros i inferiors a 1.000.000 euros o el termini de reparació o restauració dels quals sigui inferior a 10 anys i superior a sis mesos.

b) La infracció tipificada al paràgraf *n* de l'article anterior, quan l'alteració de senyals i fites no impedeixi identificar els límits reals de la forest pública separada.

c) La infracció tipificada al paràgraf *o* de l'article anterior.

d) Les infraccions tipificades al paràgraf *r* de l'article anterior, quan el valor de la fusta objecte de l'incompliment sigui igual o inferior a 200.000 euros però superior a 50.000 euros.

e) L'incompliment de les obligacions que recullen els subapartats 2n, 3r, 4t i 5è del paràgraf *r* de l'article anterior.

f) La reincidència, entenent per aquesta que l'infractor hagi comès una infracció lleu, greu o molt greu en el termini d'un any si és lleu, de dos anys si és greu i de cinc anys si és molt greu, comptats des que recaigui la resolució sancionadora ferma.

3. Són infraccions lleus:

a) Les infraccions tipificades als paràgrafs *a* a *n* de l'article anterior quan els fets constitutius de la infracció no hagin causat danys a la forest o quan, si n'han causat, tinguin uns costos de reposició inferiors a 10.000 euros o el termini per reparar-los o restaurar-los no excedeixi els sis mesos.

b) Les infraccions tipificades als paràgrafs *p* i *q* de l'article anterior.

c) Les infraccions tipificades al paràgraf *r* de l'article anterior, quan el valor de la fusta objecte d'incompliment no superi els 50.000 euros.

4. En els tots els casos d'infraccions tipificades al paràgraf *r* de l'article anterior, s'aplica com a sanció accessòria el comís dels béns comercialitzats que constitueixen l'objecte de la infracció, els quals s'han d'alienar per subhasta pública.

Article 69

Mesures cautelars

L'Administració competent, o els seus agents de l'autoritat, poden adoptar les mesures de caràcter provisional que considerin necessàries, incloent-hi el decomís, per evitar la continuïtat del dany ocasionat per l'activitat presumptament infractora. A l'inici del procediment i d'acord amb la legislació aplicable en cada cas, l'Administració competent ha de ratificar aquestes mesures. Així mateix, pot imposar noves mesures cautelars per assegurar l'eficàcia de la resolució final que es pugui dictar.

Article 70

Responsables de les infraccions

1. Són responsables de les infraccions que preveu aquesta Llei les persones físiques o jurídiques que hi incorrin i, en particular, la persona que directament faci l'activitat infractora o la que ordeni l'esmentada activitat quan l'executor tingui amb aquella una relació contractual o de fet, sempre que es demostrï la seva dependència de l'ordenant.

2. Quan no sigui possible determinar el grau de participació de les diferents persones que hagin

intervenint en la realització d'una infracció, la responsabilitat ha de ser solidària, sense perjudici del dret a repetir davant els altres participants, per part d'aquell o aquells que hagin afrontat les responsabilitats.

Article 71

Prescripció de les infraccions

1. El termini de prescripció de les infraccions és de cinc anys per a les molt greus, tres anys per a les greus i un any per a les lleus
2. El termini de prescripció comença a comptar a partir de la data en què la infracció s'hagi comès
3. Interromp la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment sancionador, i es reprèn el termini de prescripció si l'expedient sancionador està paralitzat durant un mes per causa no imputable al presumpte responsable.

Article 72

Responsabilitat penal

1. Quan la infracció pugui ser constitutiva de delictes o falta, l'Administració instructora ho ha de posar en coneixement de l'òrgan judicial competent, i se suspèn la tramitació del procediment sancionador mentre l'autoritat judicial no hagi dictat sentència ferma o resolució que posi fi al procés.
2. La sanció penal exclou la imposició de sanció administrativa en els casos en què s'aprecii la identitat del subjecte, del fet i del fonament. Si no s'ha considerat l'existència de delictes o falta, l'òrgan competent ha de continuar, si s'escau, l'expedient sancionador tenint en compte els fets declarats provats en la resolució ferma de l'òrgan judicial competent.

Capítol II

Sancions

Article 73

Potestat sancionadora

1. La sanció de les infraccions correspon, llevat del que disposa l'apartat 2, a l'òrgan de la comunitat autònoma que tingui atribuïda la competència en cada cas.
2. Competeix a l'Administració General de l'Estat la imposició de sancions en els casos en què la infracció administrativa hagi recaigut en l'àmbit i sobre matèries de la seva competència.

Article 74

Quantia de les sancions

Les infraccions tipificades en aquest títol s'han de sancionar amb les multes següents:

- a) Les infraccions lleus, de 100 a 1.000 euros.
- b) Les infraccions greus, de 1.001 a 100.000 euros.
- c) Les infraccions molt greus, de 100.001 a 1.000.000 euros, llevat que l'import de la fusta comercialitzada indegudament, o el doble del cost de reposició del dany causat, siguin superiors al milió d'euros. En aquest cas, la sanció ha de ser equivalent a l'import més alt.

Article 75

Proporcionalitat

Dins dels límits que estableix l'article anterior, les sancions s'imposen atenent les circumstàncies del responsable:

- a) [Suprimida]
- b) Grau de culpa.
- c) Reincidència.
- d) Benefici econòmic obtingut per l'infractor.

Article 76

Reducció de la sanció

Es pot reduir la sanció o la seva quantia, sempre que l'infractor hagi procedit a corregir la situació creada per la comissió de la infracció en el termini que s'assenyali en el requeriment corresponent.

Article 77

Reparació del dany i indemnització

1. Sense perjudici de les sancions penals o administratives que en cada cas escaiguin, l'infractor ha de reparar el dany causat en la forma i les condicions que fixi l'òrgan sancionador. Aquesta obligació és imprescriptible en el cas de danys al domini públic forestal.
2. La reparació té com a objectiu la restauració de la forest o ecosistema forestal a la situació prèvia als fets constitutius de la infracció sancionada. Als efectes d'aquesta Llei s'entén per restauració el retorn de la forest a l'estat anterior al dany, i per reparació, les mesures que s'adopten per aconseguir-ne la restauració. El causant del dany està obligat a indemnitzar la part dels danys que no puguin ser reparats,

així com els perjudicis causats.

3. Així mateix, es pot requerir indemnització en els casos en què el benefici econòmic de l'infractor sigui superior a la sanció màxima prevista. Aquesta indemnització ha de ser com a màxim el doble de la quantia del benefici esmentat i, en el cas de forests declarades d'utilitat pública, s'ha d'ingressar al fons de millores que regula l'article 38.

4. Els danys ocasionats a la forest i el termini per a la seva reparació o restauració es determinen segons el criteri tècnic degudament motivat en la resolució sancionadora.

Article 78

Multes coercitives i execució subsidiària

1. Si els infractors no procedeixen a la reparació o indemnització, d'acord amb el que estableix l'article 77, i una vegada transcorregut el termini assenyalat en el requeriment corresponent, l'Administració instructora pot acordar la imposició de multes coercitives o l'execució subsidiària.

2. Les multes coercitives han de ser reiterades per lapses de temps que siguin suficients per complir el que s'hagi ordenat, i la quantia de cada una de les multes no ha de superar el 20 per cent de la multa fixada per la infracció comesa.

3. L'execució per l'Administració de la reparació ordenada és a costa de l'infractor.

Article 79

Decomís

L'Administració competent pot acordar el decomís tant dels productes forestals obtinguts il·legalment com dels instruments i mitjans utilitzats en la comissió de la infracció.

Article 80

Prescripció de les sancions

1. Les sancions imposades per la comissió de faltes molt greus prescriuen al cap de cinc anys, mentre que les imposades per faltes greus o lleus ho fan al cap de dos anys i d'un any, respectivament.

2. El termini de prescripció de les sancions es comença a comptar des de l'endemà del dia en què adquireixi fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció.

3. Interromp la prescripció, la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment d'execució, i torna a transcórrer el termini si aquell està paralitzat durant més d'un mes per una causa no imputable a l'infractor.

Disposició addicional primera

ConSORCIS I CONVENIS DE REPOBLACIÓ

1. Els consorcis i convenis de repoblació emparats per la legislació que es deroga a la disposició derogatòria única d'aquesta Llei continuen vigents fins a la data en què finalitzin, sense perjudici de les possibles pròrrogues pactades als contractes.

2. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, les comunitats autònomes poden substituir els consorcis i convenis de repoblació subscrits entre l'Administració forestal i els propietaris de forests per altres figures contractuals en les quals no seria exigible una compensació econòmica a favor de l'Administració o condonar el seu deute, sempre que es compti amb l'acord dels propietaris i que es doni alguna de les condicions següents:

a) Els beneficis indirectes i l'interès social que generi el manteniment de la coberta vegetal superin els de les rendes directes de la forest.

b) El propietari del sòl es compromet a conservar adequadament la massa forestal creada per aquells consorcis o convenis mitjançant l'aplicació d'un instrument de gestió.

c) Les altres que fixi la comunitat autònoma.

Disposició addicional segona

RÈGIMS ESPECIALS

1. Les forests de l'Estat que pertanyen al domini públic per afectació al Patrimoni Nacional es regeixen per la seva legislació específica, i els és aplicable el que disposa aquesta Llei quan això no sigui contrari a les finalitats a les quals van ser afectats.

2. En el territori forestal del domini públic forestal de titularitat estatal adscrit al Ministeri de Defensa, així com en les zones d'interès per a la Defensa i en els territoris en els quals el Ministeri de Defensa exerceixi activitats en virtut de qualsevol títol jurídic, l'aplicació del que disposa aquesta Llei està subordinada a les finalitats de la defensa nacional.

En particular, en aquests territoris la defensa contra incendis forestals és responsabilitat del Ministeri de Defensa, amb l'assessorament tècnic del Ministeri de Medi Ambient.

El que disposa l'article 58.3 no és aplicable en aquests territoris.

3. El que disposa aquesta Llei s'entén sense perjudici de les normes específiques aplicables a les forests

afectades en l'exercici de competències estatals o adscrites a serveis públics gestionats per l'Administració de l'Estat.

Disposició addicional tercera

Participació forestal en la declaració d'espais naturals protegits

En el procediment de declaració de forests com a espais naturals protegits és preceptiva la participació de l'òrgan forestal de la comunitat autònoma quan aquest sigui diferent de l'òrgan declarant.

Disposició addicional quarta

Ús energètic de la biomassa forestal

El Govern ha d'elaborar, en col·laboració amb les comunitats autònomes, una estratègia per al desenvolupament de l'ús energètic de la biomassa forestal, d'acord amb els objectius indicats al Pla d'energies renovables a Espanya.

Disposició addicional cinquena

Societats forestals

1. Es defineix com societat forestal l'agrupació de propietaris de parcel·les susceptibles d'aprofitament forestal que cedeixen a la societat forestal els drets d'ús forestal de manera indefinida o per un termini cert igual o superior a vint anys.
2. També poden pertànyer a la societat forestal altres persones físiques o jurídiques que no siguin titulars, sempre que la seva participació no superi el 49 per cent de les participacions socials.
3. En cas de transmissió de parcel·les s'ha de presumir, llevat que hi hagi un pacte en contra, la subrogació automàtica de la posició de soci del nou titular.
4. Les comunitats autònomes han de determinar, en l'àmbit de les seves competències, els requisits addicionals que han de complir aquestes societats, el seu nom i els incentius de què han de gaudir.
5. Aquestes societats forestals tenen com a únic objecte social l'explotació i l'aprofitament en comú de terrenys forestals l'ús dels quals se cedeix a la societat, per fer-ho mitjançant una gestió forestal sostenible.
6. Les societats forestals es regeixen pel text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.
7. El règim fiscal especial que estableix el capítol VII del títol VII de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats, és aplicable a les operacions de cessió de drets d'ús forestal a què es refereix

l'apartat 1 d'aquesta disposició a canvi de valors representatius del capital social de la societat forestal adquirent.

Disposició addicional sisena

Administracions públiques competents

La referència que fa el text d'aquesta Llei a les comunitats autònomes s'entén que també inclou les ciutats de Ceuta i Melilla i, si s'escau, els òrgans forals dels territoris històrics del País Basc, els ajuntaments i consells insulars, i altres entitats locals amb competències en matèria forestal, reconegudes en la normativa autonòmica.

Disposició addicional setena

Canvi climàtic

Les administracions públiques han d'elaborar, en l'àmbit del Conveni Marc de les Nacions Unides sobre Canvi Climàtic, un estudi sobre les necessitats d'adaptació del territori forestal espanyol al canvi climàtic, incloent-hi una anàlisi dels mètodes d'ordenació i tractaments silvícoles més adequats per a l'adaptació esmentada.

Disposició addicional vuitena

Ocupacions en forests de domini públic forestal per raons de la defensa nacional

1. Es pot establir dret de pas i autoritzar ocupacions temporals en forests del domini públic forestal, motivades per interès de la defensa nacional, de conformitat amb el procediment i els terminis que es determinin.
2. En cas de discrepància entre les administracions públiques implicades, la resolució de l'expedient d'establiment del dret de pas o ocupació a què es refereix l'apartat anterior s'ha de resoldre de conformitat amb el procediment que preveu l'apartat 4 de l'article 18 d'aquesta Llei.
3. En les activitats realitzades per raons de la defensa nacional que comportin risc directe d'incendis, el Ministeri de Defensa ha de dotar els territoris afectats d'infraestructures preventives i equips d'extinció d'acord amb els plans tècnics aprovats pel Ministeri de Medi Ambient.

Disposició addicional novena

Mecenatge

A efectes del que preveu l'apartat 1 de l'article 3 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, del règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, es consideren incloses entre les finalitats d'interès general les orientades a la gestió forestal sostenible.

Disposició addicional desena

Introducció al mercat de fusta i productes derivats de la fusta.

1. Les administracions públiques han de cooperar en l'àmbit de les seves competències per assegurar la legalitat de la fusta i productes derivats introduïts al mercat a Espanya, i donar així compliment a la normativa comunitària en aquesta matèria, derivada del Pla sobre aplicació de les lleis forestals, governança i comerç de la Unió Europea.

2. En l'àmbit del Reglament (UE) núm. 995/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 d'octubre de 2010, pel qual s'estableixen obligacions dels agents que comercialitzen fusta i productes de la fusta, els agents que optin per un sistema individual per exercir la diligència deguda han de presentar una declaració responsable davant l'òrgan autonòmic competent. El contingut mínim d'aquesta declaració responsable s'ha d'establir reglamentàriament. L'omissió de la presentació d'aquesta declaració suposa una infracció lleu als efectes del títol VII.

Disposició addicional onzena

Avaluació ambiental

Sempre que en aquesta Llei alguna activitat, ús o aprofitament estigui sotmès només a notificació o declaració responsable i l'activitat esmentada estigui sotmesa obligatòriament a avaluació ambiental en virtut de la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental, o de la legislació d'avaluació ambiental de la comunitat autònoma on s'hagi de portar a terme, regeix el que estableixen l'article 9.2 de la Llei esmentada i altres preceptes d'aplicació concordant.

Disposició addicional dotzena

Foment de la indústria forestal

Es modifica l'article 5.3 de la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria, amb l'addició, entre els objectius dels programes de promoció industrial, d'un de nou amb el contingut següent:

j) El foment de les indústries de transformació de recursos naturals renovables, i específicament les que utilitzin com a primera matèria els recursos forestals.

Disposició addicional tretzena

Deducció en l'impost sobre societats per despeses i inversions de les societats forestals

Les societats forestals a què es refereix la disposició addicional cinquena d'aquesta Llei tenen dret a una deducció en la quota íntegra de l'impost sobre societats del 10 per cent de les despeses o inversions que efectuïn en el període impositiu en la conservació, manteniment, millora, protecció i accés de la forest.

Aquesta deducció està sotmesa als límits i les condicions que estableix l'article 39 de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats, conjuntament amb les que s'hi assenyalen.

Disposició transitòria primera

Servituds en forests demaniales

Les administracions gestores de les forests que passin a integrar el domini públic forestal han de revisar, en el termini de 10 anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les servituds i altres gravàmens que afectin aquestes forests, per garantir-ne la compatibilitat amb el caràcter demanial i amb els principis que inspiren aquesta Llei.

Disposició transitòria segona

Termini per a l'ordenació de forests

Les forests que tinguin l'obligació, de conformitat amb el que estableix l'article 33, de disposar d'un instrument de gestió forestal, tenen un període de 25 anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei per dotar-se d'aquest instrument.

Disposició transitòria tercera

Incentius econòmics en forests no ordenades

Durant un termini de quinze anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els propietaris de forests no ordenades es poden acollir als incentius a què es refereix l'article 63, i poden ser objecte de subvenció o crèdit l'elaboració de l'instrument de gestió forestal corresponent. Passat el període esmentat, se'ls ha de denegar d'ofici qualsevol incentiu mentre no es dotin d'un instrument de gestió o, si s'escau, i tal com preveu l'article 63.3, s'incloguin en un PORF.

Si durant aquest termini es produeix un canvi de propietat, el termini per al nou propietari comença a comptar des del moment de la transmissió.

Disposició transitòria quarta

Forests declarades d'utilitat pública amb anterioritat a aquesta Llei

Als efectes del que preveu l'article 16 i concordants, es consideren incloses al Catàleg de forests d'utilitat pública totes les forests declarades d'utilitat pública amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria cinquena

Forests declarades protectores amb anterioritat a aquesta Llei

Als efectes del que preveu l'article 24, es consideren inclosos al Registre de forests protectores totes les forests declarades com a tals abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició derogatòria única

Derogació normativa

1. Queden derogades les lleis següents:

- a) Llei de 10 de març de 1941, sobre el patrimoni forestal de l'Estat.
- b) Llei de 8 de juny de 1957, forestal.
- c) Llei 81/1968, de 5 de desembre, sobre incendis forestals.
- d) Llei 22/1982, de 16 de juny, sobre repoblacions gratuïtes amb càrrec al pressupost de l'ICONA en terrenys inclosos al Catàleg de forests d'utilitat pública.
- e) Llei 5/1977, de 4 de gener, de foment de la producció forestal.

2. Les normes reglamentàries dictades en desplegament dels textos derogats als quals es refereix l'apartat anterior continuen vigents, mentre no s'oposin al que preveu aquesta Llei, fins a l'entrada en vigor de les normes que es puguin dictar en el seu desplegament.

Disposició final primera

Modificació de la Llei 4/1989, de 27 de març, de conservació dels espais naturals i de la flora i fauna silvestres

[Suprimida]

Disposició final segona

Habilitació competencial

1. *Aquesta Llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.23a de la Constitució i té, per tant, caràcter bàsic (legislació bàsica sobre forests, aprofitaments forestals i protecció del medi ambient), sense perjudici del que disposen els dos apartats següents.*

2. *Tenen caràcter bàsic a l'empara d'altres preceptes constitucionals els articles 12, 14, 15, 16, 17, 18, apartat 4, 20, 21, 36, apartat 4, 47, apartat 3, disposició addicional segona, apartat 1, i disposició transitòria primera, perquè es dicten a l'empara de l'article 149.1.18a de la Constitució.*

3. Els preceptes i les disposicions següents es dicten a l'empara de títols competencials exclusius de l'Estat:

a) Els articles 18, apartats 1 i 2, 19, 22, 25 i 27 bis, que es dicten a l'empara de l'article 149.1.8a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria de legislació civil, sense perjudici de la conservació, la modificació i el desenvolupament per part de les comunitats autònomes dels drets civils, forals o especials, allà on n'hi hagi.

b) Els articles 18.3 i 18 bis es dicten a l'empara de l'article 149.1.8a de la Constitució, que atribueix a

l'Estat competència exclusiva en matèria d'ordenació dels registres.

c) El capítol I del títol V, tret de l'article 56.1, es dicta a l'empara de l'article 149.1.15a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria de foment i coordinació general de la recerca científica i tècnica.

d) La disposició addicional novena es dicta a l'empara de l'article 149.1.14a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria d'hisenda general i deute de l'Estat.

Disposició final tercera

Habilitació normativa

El Govern i les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves respectives competències, han de dictar les disposicions necessàries per al desplegament d'aquesta Llei.

Disposició final quarta

Potestats reglamentàries a Ceuta i Melilla

Les ciutats de Ceuta i Melilla han d'exercir les potestats normatives reglamentàries que tenen atribuïdes per les lleis orgàniques 1/1995 i 2/1995, de 13 de març, dins del marc d'aquesta Llei i de les que l'Estat promulgui a aquest efecte.

Disposició final cinquena

Actualització de multes

Es faculta el Govern per actualitzar mitjançant un reial decret la quantia de les multes que estableix aquesta Llei d'acord amb els índexs de preus de consum.

Disposició final sisena

Entrada en vigor de la Llei

Aquesta Llei entra en vigor al cap de tres mesos de la publicació en el *Butlletí Oficial de l'Estat*.

Afectacions passives (124)

Article 48 apartat 6 modificat per la disposició final primera.1 del Reial decret llei 17/2022, de 20 de setembre, pel qual s'adopten mesures urgents en l'àmbit de l'energia, en l'aplicació del règim retributiu a les instal·lacions de cogeneració i es redueix temporalment el tipus de l'impost sobre el valor afegit aplicable als lliuraments, les importacions i les adquisicions intracomunitaris de determinats combustibles.

Article 48 bis apartat 2 modificat per la disposició final primera.2 del Reial decret llei 17/2022, de 20 de

setembre, pel qual s'adopten mesures urgents en l'àmbit de l'energia, en l'aplicació del règim retributiu a les instal·lacions de cogeneració i es redueix temporalment el tipus de l'impost sobre el valor afegit aplicable als lliuraments, les importacions i les adquisicions intracomunitaris de determinats combustibles.

Article 9 lletra g afegida per l'article 1.1 del Reial decret llei 15/2022, d'1 d'agost, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria d'incendis forestals.

Article 46 apartats 1 i 3 modificats per l'article 1.2 del Reial decret llei 15/2022, d'1 d'agost, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria d'incendis forestals.

Article 48 modificat per l'article 1.3 del Reial decret llei 15/2022, d'1 d'agost, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria d'incendis forestals.

Article 48 bis afegit per l'article 1.4 del Reial decret llei 15/2022, d'1 d'agost, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria d'incendis forestals.

Article 50 bis afegit per l'article 1.5 del Reial decret llei 15/2022, d'1 d'agost, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria d'incendis forestals.

Article 2 apartats 2 i 3 modificats per l'article únic.1 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 3 lletra f modificada per l'article únic.2 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 4 modificat per l'article únic.4 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 5 apartat 2 modificat per l'article únic.5 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 6 lletres f, i, n, ñ i q modificades per l'article únic.7 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 7 apartat 2, lletres a, b, c, f i g modificades per l'article únic.8, 9 i 10 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 9 lletra b modificada per l'article únic.13 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 10 modificat per l'article únic.14 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 11 apartat 4 modificat per l'article únic.15 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 12 bis suprimit per l'article únic.16 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la

Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 13 modificat per l'article únic.17 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 15 apartats 3 i 5 modificats per l'article únic.18 i 19 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 16 apartats 3, 4 i 5 modificats per l'article únic.20 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 18 apartats 1, 2 i 3 modificats per l'article únic.21 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 18 bis afegit per l'article únic.22 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forest.

Article 19 apartat 2 modificat per l'article únic.23 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 20 encapçalament i apartat 1 modificats per l'article únic.24 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 21 apartats 1, 4, 5 i 9 modificats per l'article únic.25 a 28 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 23 apartats 1 i 3 modificats per l'article únic.29 i 30 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Capítol IV bis suprimit per l'article únic.31 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 24 modificat per l'article únic.32 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 24 bis modificat i renumerat (abans era el 24 quater) per l'article únic.33 i 34 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 24 ter suprimit per l'article únic.33 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 24 quater renumerat, com a 24 bis, i modificat per l'article únic.34 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 27 bis afegit per l'article únic.36 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 28 modificat per l'article únic.37 i 38 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la

Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 29 modificat per l'article únic.39 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 30 modificat per l'article únic.40 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 31 apartats 4, 6.f i 8 modificats per l'article únic.41 a 43 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 32 encapçalament i apartat 2 modificats per l'article únic.44 i 45 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 20 de novembre, de forests.

Article 33 apartats 2 i 4 modificats per l'article únic.47 i 48 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 34 modificat per l'article únic.50 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 35 modificat per l'article únic.51 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 35 bis modificat per l'article únic.52 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modificat la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 36 modificat per l'article únic.53 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modificat la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 37 modificat per l'article únic.54 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modificat la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 38 modificat per l'article únic.55 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modificat la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 39 modificat per l'article únic.56 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modificat la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 41 apartat 4 modificat per l'article únic.57 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modificat la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 42 modificat per l'article únic.58 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modificat la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 44 apartats 1 i 3 modificats per l'article únic.59 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modificat la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 46 apartat 1 modificat per l'article únic.60 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es

modificat la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 47 apartat 3 modificat per l'article únic.61 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modificat la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 48 apartat 1 i 3 modificats per l'article únic.63 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modificat la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 50 apartats 1 i 2 modificats per l'article únic.63 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modificat la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 52 modificat per l'article únic.65 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 54 modificat per l'article únic.66 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Capítol V encapçalament modificat per l'article únic.67 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 54 bis modificat per l'article únic.68 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 55 modificat per l'article únic.69 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 58 modificat per l'article únic.70 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 61 modificat per l'article únic.71 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 62 modificat per l'article únic.72 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 63 modificat per l'article únic.73 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 65 apartats 2 i 3 modificats per l'article únic.74 i 75 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 67 lletres a, c, g, h, j, k, l, n, o i p modificades per l'article únic.76 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 68 modificat per l'article únic.78 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 74 modificat per l'article únic.79 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei

43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 75 lletra a suprimida per l'article únic.80 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 77 apartat 3 modificat per l'article únic.81 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 80 apartat 1 modificat per l'article únic.82 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Disposició addicional primera apartat 1 modificat per l'article únic.83 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Disposició addicional quarta modificada per l'article únic.84 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Disposició addicional cinquena modificada per l'article únic.85 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Disposició addicional vuitena apartat 1 modificat per l'article únic.86 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Disposició addicional desena modificada per l'article únic.87 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Disposició addicional onzena modificada per l'article únic.88 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Disposició addicional dotzena afegida per l'article únic.89 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Disposició addicional tretzena afegida per l'article únic.90 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Disposició transitòria segona modificada per l'article únic.91 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Disposició transitòria tercera modificada per l'article únic.92 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Disposició transitòria quarta modificada per l'article únic.93 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Disposició final primera suprimida per l'article únic.94 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Disposició final segona apartat 3 modificat per l'article únic.95 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la

qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Disposició final segona Disposició final declarada inconstitucional amb l'abast assenyalat en el fonament jurídic 7 per la Sentència del Tribunal Constitucional núm. 49/2013, de 28 de febrer, que resol el recurs d'inconstitucionalitat núm. 988-2004 (BOE núm. 73, de 26 de març).

Article 15 Apartat 5 afegit per l'article 34 de la Llei 25/2009, de 22 de desembre, de modificació de diverses lleis per a la seva adaptació a la Llei sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici.

Article 1 modificat per l'article únic.1 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 3 Lletres j i k afegides per l'article únic.2 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 5 Apartat 1, lletra e, afegida per l'article únic.3 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 6 Lletres q modificada per l'article únic.4 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 7 Apartat 3 modificat per l'article únic.6 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 10 Apartat 3 afegit per l'article únic.7 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 12 bis afegit per l'article únic.8 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 13 modificat per l'article únic.9 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 18 Apartat 4 modificat per l'article únic.11 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 20 Apartat 1 modificat per l'article únic.12 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 21 Apartat 7 modificat per l'article únic.13 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Capítol IV bis afegit per l'article únic.14 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 24 reordenat i modificat per l'article únic.14 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 24 bis afegit per l'article únic.14 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 24 ter afegit per l'article únic.14 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 24 quater afegit per l'article únic.14 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 25 Apartat 1, lletra b, modificada per l'article únic.15 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 28 Apartat 1, lletres i, j i k, afegides per l'article únic.16.1 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 29 Apartat 2 modificat per l'article únic.17.1 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 30 Apartat 2 modificat per l'article únic.18 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 32 modificat per l'article únic.19 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 33 Apartats 2 i 4 modificats per l'article únic.20.1 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 34 modificat per l'article únic.21 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 35 modificat per l'article únic.22 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 35 bis afegit per l'article únic.23 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 37 Lletra b modificada per l'article únic.24 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 41 Apartat 1 modificat per l'article únic.25 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 46 Apartat 1 modificat per l'article únic.27 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 47 Apartat 1 i 3 modificats per l'article únic.28 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 48 Apartat 3, paràgraf 1r, modificat per l'article únic.29 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 49 Apartat 2 modificat per l'article únic.30 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 50 Rúbrica modificada per l'article únic.31 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Capítol V afegit per l'article únic.33 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 54 bis afegit per l'article únic.33 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 58 modificat per l'article únic.34 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 63 Apartat 1 i 3 modificats per l'article únic.35 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 77 Apartat 2 modificat per l'article únic.36 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Disposició addicional segona Apartat 3 modificat per l'article únic.37.2 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Disposició addicional onzena Disposició addicional afegida per l'article únic.38 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Disposició final tercera Disposició final modificada per l'article únic.39 de la Llei 10/2006, de 28 d'abril, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 25 apartat 1.b modificat per l'article únic.35 de la Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forest.

Consideracions legals

Els textos consolidats (o versions actualitzades) de les normes que ofereix el Portal Jurídic de Catalunya no tenen caràcter oficial.

Enllaç a aquesta versió

<https://portaljuridic.gencat.cat/ca/document-del-pjur/?documentId=658409&language=ca&validity=1931574&traceability=02>